

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนใน
การพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

**ROLES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PROMOTING
PRIVATE SECTOR'S PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT OF
THA TUM, SI MAHA PHOT DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE**

โดย

อนุศรา เจริญสุข

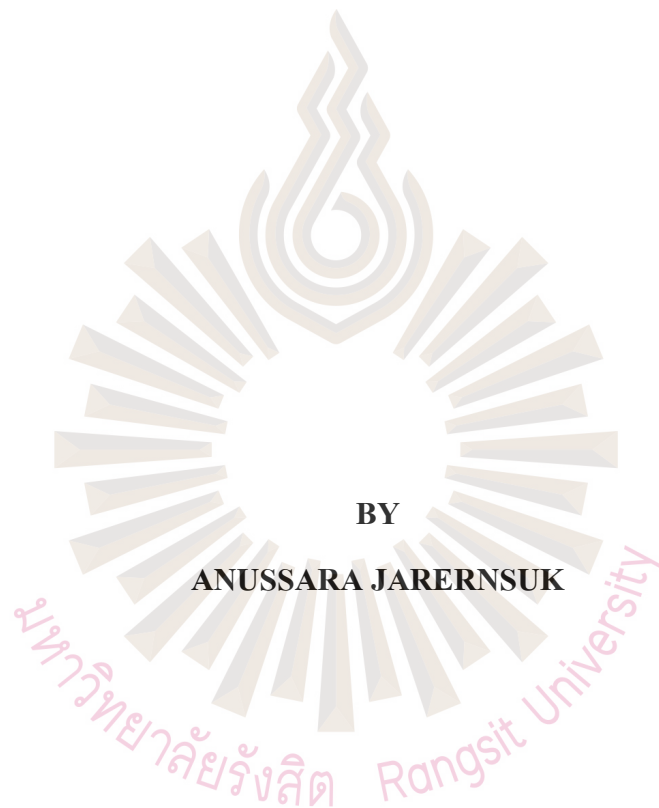
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะรัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

**ROLES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PROMOTING
PRIVATE SECTOR'S PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT OF
THA TUM, SI MAHA PHOT DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE**

BY

ANUSSARA JARERNSUK

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
FACULTY OF PUBLIC ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2018**

วิทยานิพนธ์เรื่อง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน
ในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

โดย

อนุศรา เจริญสุข

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2561

ศ.ดร.สมบูรณ์ สุขสำราญ
ประธานกรรมการสอบ

ผศ.ดร.อายุต เนติชนากุล
กรรมการ

ศ.ดร.ติน ประชัญพฤทธิ
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

5 มิถุนายน 2562

Thesis entitled

**ROLES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PROMOTING
PRIVATE SECTOR'S PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT OF
THA TUM, SI MAHA PHOT DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE**

by

ANUSSARA JARERNSUK

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Public Administration

Rangsit University

Academic Year 2018

Prof. Somboon Suksamran, Ph.D.

Asst.Prof.Ardyuth Netithanakul, Ph.D.

Examination Committee Chairperson

Member

Prof. Tin Pracyapruit, Ph.D

Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plt.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

June 5, 2019

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ศ.ดร. ดิน ประชัญฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ครอบครัว และเพื่อนๆ ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือด้านสถิติ จนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ อาจารย์และเจ้าของงานวิชาการต่างๆ ที่ผู้ศึกษาได้เข้าถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบความดีให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

อนุสรฯ เจริญสุข

ผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

5707054 : สาขาวิชาเอก : รัฐประศาสนศาสตร์; ร.ป.ม.

คำสำคัญ : บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น, ภาคเอกชน

อนุสรณ์ เจริญสุข : บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี (ROLES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN PROMOTING PRIVATE SECTOR'S PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT OF THA TUM, SI MAHA PHOT DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา: ศ.ดร. ดิน ปรัชญพฤทธิ, 88 หน้า.

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีการกำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้ โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นและความตรงเชิงเนื้อหาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคือ ผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่ ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 111 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที่ (t-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 40 – 50 ปี มีการศึกษาปริญญาตรี และส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจหลักในลักษณะธุรกิจการผลิต ระดับความคิดเห็นต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสำคัญมาก ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านอายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ ในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5707054 : MAJOR MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION; M.P.A.

**KEY WORDS : ROLES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION,
PROMOTING PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT,
PRIVATE SECTOR'S**

**ANUSSARA JARERNSUK : ROLES OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATION
IN PROMOTING PRIVATE SECTOR'S PARTICIPATION IN LOCAL DEVELOPMENT OF THA TUM,
SIMAHAPHOT DISTRICT, PRACHINBURI PROVINCE.THESIS ADVISOR: PROF. TIN
PRACHYAPRUIT,PH.D. 86 P.**

The purpose of this study was to identify role of local administrative organization in promoting private sector's participation in local development of Tha Tum, Si Maha Phot district, Prachinburi province. Closed-ended survey questionnaires were reviewed the validity of content tested for reliability, and implemented to collect data from 111 private sector's in Tha Tum, Si Maha Phot district, Prachinburi province. In addition, data were statistically analyzed using percentage, mean and standard deviation. Inferential statistics methods on t-test, one-way ANOVA (F-test) and multiple regression analysis were used to test hypotheses in the study.

It was found from the study that most of respondents were females with 40-50 years of age, graduated with a bachelor's degree, and most of them operate in the business of manufacturing. Overall mean of role of local administrative organization in promoting private sector's participation in local development was at a high level. The results of hypothesis testing showed that the relationship among personal characteristics including age affected the promoting private sector's participation in local development of Tha Tum, Si Maha Phot district, Prachinburi province differently at the significant level of 0.05. In addition, role of local administrative organization in terms of an educator, a leader that created power and a coordinator affected the promoting private sector's participation in local development of Tha Tum, Si Maha Phot district, Prachinburi province at the significant level of 0.05.

Student's Signature ..... Thesis Advisor's Signature .....

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1	บทนำ
1.1	ที่มาและความสำคัญของปัญหา
1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย
1.3	ประโยชน์ที่ใช้ในการศึกษา
1.4	ขอบเขตการวิจัย
1.5	สมมติฐานของการวิจัย
1.6	สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย
1.7	นิยามคำศัพท์
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2.1	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2.2	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
2.3	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
บทที่ 3	ระเบียบวิธีการวิจัย
3.1	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3.2	การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3.3	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3.4	การเก็บรวบรวมข้อมูล

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีการวิจัย (ต่อ)	29
3.5 เกณฑ์การให้คะแนน	32
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4	
ผลการวิจัย	35
4.1 ข้อมูลทั่วไป	36
4.2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	38
4.3 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	41
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน	42
4.5 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	48
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	52
5.1 สรุปผลของการวิจัย	52
5.2 การอภิปรายผล	55
5.3 ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	61
ภาคผนวก	65
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	66
ภาคผนวก ข ผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง	73
ประวัติผู้วิจัย	88

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	36
4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	36
4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	37
4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะธุรกิจ	37
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้	38
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง	39
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน	40
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	41
4.9 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ	42
4.10 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ	43
4.11 แสดงการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่แบบ LSD ด้านอายุ	43
4.12 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา	44
4.13 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามลักษณะธุรกิจ	44
4.14 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.15	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี	46
4.16	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	48

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	6
2.1	ชั้นบันไดการมีส่วนร่วมของประชาชนของ Arnstein	18

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การปกครอง (Government) คือ เรื่องที่มีความเกี่ยวกับการบริหารและจัดสรรอำนาจ วางระเบียบกฎเกณฑ์เพื่อให้เกิดความสงบสุขและตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (Democracy) เป็นระบอบการปกครองที่ให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นรูปแบบการปกครองที่ยึดถืออำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนทุกคน ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การปกครองจึงเป็นการศึกษาในเรื่องของการบริหาร การวางระเบียบกฎเกณฑ์ในการบริหารบ้านเมืองโดยใช้อำนาจทางการเมืองเป็นเครื่องมือผ่านการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน (มานิต วัฒนเสน, 2559) ทั้งนี้ประเทศไทยได้มีการพัฒนาการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 1893 จนกระทั่งปี พ.ศ. 2475 จึงมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยจนถึงปัจจุบัน ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินซึ่งต่างมีหน้าที่ในการบริหารราชการที่แต่ละหน่วยงานจะทำหน้าที่หลักในการประสานการทำงานระหว่างกันเพื่อแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนด้วยความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (จิตติมา อานสกุลเจริญ, 2559)

การกระจายอำนาจจากรัฐบาลจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่นเป็นการมอบภารกิจและให้อำนาจการบริหารแก่องค์กรในระดับล่างหรือในระดับท้องถิ่น ซึ่งนักวิชาการยอมรับว่า การกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลางสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความชัดเจนเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 (สกนธ์ วรรณวิวัฒนา, 2554) ต่อจากนั้นจึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยลำดับ อย่างไรก็ตามแม้การกระจายอำนาจจะถูกมองว่าเป็นการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า แต่ตลอดช่วงระยะเวลาของการกระจายอำนาจเกิดปัญหาและอุปสรรคจำนวนมาก และถึงแม้ว่าการกระจายอำนาจจะประสบความสำเร็จก็ตาม แต่ได้มีความพยายามของหน่วยงานระดับกระทรวง กรม ผลักดันให้การกระจายอำนาจเกิดขึ้นอย่างประสบความสำเร็จ

เช่น สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตลอดจนกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น โดยพยายามกำหนดเป้าหมายแห่งความสำเร็จบนหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ (จิตเทพ สัทธียศ และคณะ, 2559) ซึ่งมีการผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเริ่มมีความสามารถและการเมืองเป็นของตนเอง โดยเปิดโอกาสให้มีการเลือกตั้ง เน้นการมีส่วนร่วมระดับท้องถิ่น ประชาชนเขตความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างอิสระในขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบแตกต่างกับหน่วยงานระดับกรมของส่วนภูมิภาค (ชูจิต ชายทวีป, 2561)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งในหลายๆ หน่วยงานส่วนใหญ่ได้มีการดำเนินนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อการขับเคลื่อนผ่านทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ ที่ให้ได้ชัดเจนคือในระดับเทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล เนื่องจากเป็นองค์กรท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนมาก รวมไปถึงความสัมพันธ์กับหน่วยงาน องค์กร ภาคีภาคเอกชนต่างๆ ในระดับพื้นที่ที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนร่วมกันในท้องถิ่น โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรต่างๆ เหล่านั้นในเขตพื้นที่ท้องถิ่นนั้นๆ ยกตัวอย่างเช่น การร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กับสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ได้มีการส่งเสริมและรณรงค์ให้ท้องถิ่นพัฒนาไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ตามนโยบายของชาติ โดยการทำโครงการพัฒนาตัวชี้วัดเทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืน และโครงการพัฒนาและประกวดเทศบาลเมืองน่าอยู่ เป็นต้น (จิตพร คำแก่น, 2550)

ทั้งนี้ถึงแม้รัฐธรรมนูญไทยมีการกำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่ท้องถิ่น และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ แต่จากการศึกษาวิจัยของประสิทธิ์ สินธุอุทัย (2550) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมะกรุค อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี กลับพบว่าการติดตามและประเมินผลด้านการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลมะกรุค การส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมต่อประชาชนในด้านนี้น้อย นอกจากนี้ จิตติมา อุดมศรี (2555) ยังพบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ที่หน่วยงานท้องถิ่นแก้ไขปัญหาในพื้นที่ไม่ประสบผลสำเร็จ มาจากการไม่ตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ของประชาชนและการเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นของตน ซึ่งหน่วยงานท้องถิ่นยังขาดการชักจูงและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น ซึ่ง วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2551) เห็นว่าหากประชาชนเกิดความตระหนักรู้และเกิดการมีส่วนร่วมขึ้น

แล้วการแก้ปัญหาต่างๆ ที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของหน่วยงานท้องถิ่นนั้นๆ ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคนจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้องค์กรมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี โดยประชาชน และองค์กรเอกชนต่างๆ ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้สามารถแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของประชาชน และองค์กรเอกชนต่างๆ ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการมีส่วนร่วมที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรทุกชั้นตอน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ตั้งแต่การรับรู้ข่าวสาร การแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจทำอะไร อย่างไร รวมทั้งการตรวจสอบการประเมินผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยประชาชนมีสิทธิและอำนาจในการถอดถอนผู้บริหาร หรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ หากเห็นว่าปฏิบัติงานเสียหาย ล้มเหลว หรือมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2546)

จากการให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า การพัฒนาท้องถิ่นเกิดขึ้นได้ด้วยปัจจัยความร่วมมือภายใต้องค์ประกอบ 2 ประการ คือ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น เพื่อให้เกิดการแก้ของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจในการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี ทั้งนี้ เนื่องจากนอกเหนือจากประชาชนแล้ว ภาคเอกชนในพื้นที่ยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งนับเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญหากภาคเอกชนเข้าใจในสิทธิหน้าที่ อันจะก่อให้เกิดกระบวนการในการพัฒนาท้องถิ่นผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี
- 2) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี
- 4) เพื่อศึกษาแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เป็นข้อมูลให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้กำหนดแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- 2) ทำให้ทราบถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี
- 3) ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี
- 4) ผลการวิจัยที่ได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยนี้จะอธิบายในประเด็นหัวข้อดังนี้

1.4.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่ ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีจำนวนสถานประกอบการเอกชนในพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 111 สถานประกอบการ โดยในการศึกษาครั้งนี้จะทำการเลือกตัวแทนจากสถานประกอบการเอกชนแห่งละ 1 คน จึงได้จำนวนประชากรทั้งสิ้น 111 คน ซึ่งตัวอย่างที่ได้นั้นผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection)

1.4.2. ด้านเนื้อหา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1) ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- 1.1) เพศ
- 1.2) อายุ
- 1.3) ระดับการศึกษา
- 1.4) ลักษณะธุรกิจ

2) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 2.1) บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้
- 2.2) บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง
- 2.3) บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน

1.4.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 1) ขึ้นการ โคนปั่นหัว/ชักย้าย ถ้ายเท
- 2) ขึ้นการบ่าบัด
- 3) ขึ้นการแจ้งข้อมูลให้ทราบ
- 4) ขึ้นการรับฟังความคิดเห็น
- 5) ขึ้นการปลอบโยน
- 6) ขึ้นการเป็นหุ้นส่วน
- 7) ขึ้นการตั้งตัวแทน
- 8) ขึ้นอำนาจพลเมือง

1.4.3 ด้านพื้นที่

พื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี

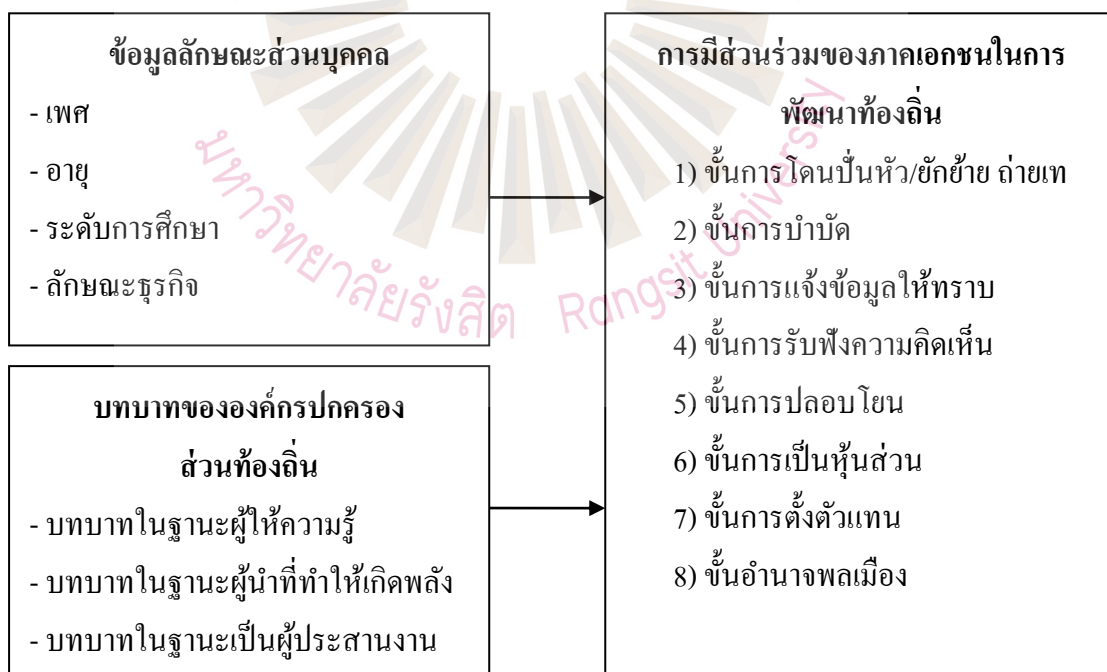
1.4.4 ด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เดือนมกราคม 2562 ถึงเดือนเมษายน 2562

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

- 1) ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน
- 2) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี
- 3) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี
- 4) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี

1.6 สรุปกรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ประกอบไปด้วย บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน

1) บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ หมายถึง ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนในหมู่บ้านในด้านต่างๆ

2) บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง หมายถึง ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรวมตัว รวมกลุ่มของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อการประกอบกิจกรรมใดๆ อย่างจริงจัง ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านเกิดพลังการพัฒนาในด้านต่างๆ

3) บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน หมายถึง ผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้ประสานการพัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับ เพื่อให้การดำเนินโครงสร้างการพัฒนาของหมู่บ้านเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วย ขั้นตอนการโดนบั้นหัว/ย้าย ถ่ายเท ขั้นตอนการบำบัด ขั้นตอนแจ้งข้อมูลให้ทราบ ขั้นตอนรับฟังความคิดเห็น ขั้นตอนปล่อยโยน ขั้นตอนเป็นหุ้นส่วน ขั้นตอนตั้งตัวแทน และขั้นตอนอำนาจพลเมือง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปแบบหนึ่งที่มีการจัดตั้งขึ้น โดยมีลักษณะหรือองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกันทั่วประเทศ โดยมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ สามารถเลือกตั้งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตท้องถิ่นของตนได้โดยตรง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ครั้งนี้ได้วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ อันประกอบไปด้วย

2.1 แนวคิด 1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

2.1.2 องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

2.1.3 ความหมายของบทบาท

2.1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

2.1.5 บทบาทของผู้นำท้องถิ่น

2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

2.2.2 ทฤษฎีหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2.3 ประเภทของการมีส่วนร่วม

2.2.4 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.2.5 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น

2.2.6 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการศึกษา

2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะถือเป็นสถาบันแรกในการส่งเสริมให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้ สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ทำให้ประชาชนรู้จักการปกครองตนเอง และเปิดโอกาสให้เข้าไป มีส่วนร่วมทางการเมือง ที่จะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น มีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาลงของท้องถิ่นตน เกิดความรู้ ความเข้าใจในกลไก และกระบวนการปกครอง

ระบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ซึ่งการปกครองท้องถิ่นถือเป็น แบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการ บริหารจัดระเบียบการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย ในการกระจายอำนาจที่ส่งเสริม รูปแบบการปกครองของราษฎรขึ้น ในท้องถิ่นต่างๆ เพื่อที่การ ปกครองท้องถิ่นจะสามารถ ตอบสนองความต้องการท้องถิ่น ได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

2.1.1 ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

ในการให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายหรือนิยาม ที่หลากหลายดังนี้

Clark (1957) ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มี หน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะ และหน่วยการปกครองดังกล่าวนี้จัดตั้งและจะอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

Robson (1953) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วย การปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้ง ขึ้นและให้มีอำนาจปกครองตนเองมีสิทธิตามกฎหมาย และต้องมีองค์กรที่ จำเป็นในการปกครอง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

ประทาน คงฤทธิศึกษาการ (2524) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบ การปกครองที่ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิด องค์กรทำหน้าที่ ปกครองท้องถิ่น โดยคนในท้องถิ่นนั้นๆ องค์กรนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดย รัฐบาล แต่ก็มีอำนาจ ในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

อุทัย หิรัญโต (2523) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครอง ที่รัฐบาลมอบ อำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างกันเอง เพื่อบำบัด ความต้องการของตนเองการบริหารงานของท้องถิ่น มีการจัดเป็นองค์กร มีเจ้าหน้าที่ซึ่ง ประชาชน เลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วนมีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาล ต้องควบคุมด้วย วิธีการต่างๆ ตามความเหมาะสม

จากความหมายและนิยามดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง สถาบันหรือองค์กรท้องถิ่นที่เกิดจากการกระจายอำนาจการปกครองของรัฐบาลกลาง ที่ ทำหน้าที่ ในการปกครองดูแล และดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของ ประชาชนใน ท้องถิ่นนั้นๆ มีความอิสระในการปกครองตนเองและมีสิทธิตามกฎหมายอยู่ภายใต้การ ควบคุมที่ เหมาะสมของรัฐบาลกลาง

2.1.2 องค์ประกอบการปกครองท้องถิ่น

ระบบการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ (อุทัย หิรัญโต, 2523) คือ

1) สถานะตามกฎหมาย เป็นสิ่งที่ประเทศใดๆ มีการกำหนดเรื่อง การปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นๆ จะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศมีนโยบายที่มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2) พื้นที่และระดับ ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่ และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำนึกในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และ ระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็ก และขนาดใหญ่

3) การกระจายอำนาจ หน้าที่ ทั้งนี้การที่จะกำหนดในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4) องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาล แห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ

5) การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชน ในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง ของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

6) อิสระในการปกครอง สามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติกิจการภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการ

7) งบประมาณ มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตาม ขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุง ท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ต่อไป

8) การดูแลจากรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแล จากรัฐเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชน โดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการ ดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้มิได้หมายความว่าไม่มีอิสระเต็มที่ที่เดียว คง หมายถึงเฉพาะอิสระในการดำเนินการเท่านั้น เพราะมิฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตย ไป รัฐจึงต้องสงวนอำนาจในการควบคุมดูแลอยู่

2.1.3 ความหมายของบทบาท

บทบาทหมายถึง สิ่งที่ผู้อื่นคาดหวังให้เรากระทำ ถ้าเราทำครบบทบาทแล้วและรู้สึกว่าการกระทำเป็นหน้าที่จริง เพราะฉะนั้นเราจะรู้สึกว่าได้รับรางวัล หรือ เราทำไปเพราะหน้าที่ เปรียบได้ว่า บทบาทคือการมอบหมายงานใต้การบังคับบัญชาจากผู้อำนวยการสร้าง ทั้งนี้บทบาทเป็นเรื่องของพฤติกรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าเมื่อบุคคลดำรงตำแหน่งใดก็ควรแสดงพฤติกรรมให้ตรง และ เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบนั้นมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่าบทบาทหรือ Role ไว้ดังนี้

ณัฐพร ชินบุตร (2547) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมของ บุคคลที่แสดงออกมาตามตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ที่ตนดำรงอยู่ในขณะนั้นซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับสิทธิและหน้าที่ของตำแหน่ง และยังคงเป็นไปตามความคาดหวังของตนเองและผู้อื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วย

ณรงค์ เล็งประชุม (2541) กล่าวว่า บทบาท คือ พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพที่ปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทเป็นพฤติกรรมที่ สังคมกำหนดและคาดหวังให้บุคคลต้องกระทำตามหน้าที่ เช่น ครู เป็นครูต้องสอนหนังสือ เป็นตำรวจ ต้องพิทักษ์สันติราษฎร์ ทหารต้องเป็นรั้วของชาติ บุตรต้องเชื่อฟังบิดา มารดา

พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล (2542) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท ดังนี้

1) บทบาทในอุดมคติ (Ideal Role) ได้ให้ บทบาทอันกำหนดไว้ตามความคาดหวังของบุคคล ทั่วไปในสังคมเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์ซึ่งผู้ที่ มีสถานภาพนั้นควรกระทำ แต่อาจมีใครที่ทำหรือไม่มีใครทำตามนั้นก็ไม่ได้

2) บทบาทที่บุคคลเข้าใจหรือรับรู้ (Perceived Role) เป็นบทบาทอันบุคคลคาดคิด ด้วยตนเอง ว่าควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3) บทบาทที่แสดงออกจริง (Actual Role) เป็นการกระทำที่บุคคลปฏิบัติจริงขึ้นอยู่กับเหตุการณ์เฉพาะหน้าในขณะนั้นด้วยทำให้การแสดงบทบาทแตกต่างกันไป

สุรพล พุฒคำ (2522) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่เป็นของ คู่กันซึ่งกำหนดควบคู่กับตำแหน่งที่บุคคลนั้นๆ ได้รับบทบาทเป็นเงื่อนไขที่บุคคลดำรงตำแหน่งนั้นจะต้อง ทำรวมทั้งสิทธิต่างๆ ที่ได้รับมาพร้อมกับตำแหน่งซึ่งเป็นสิทธิและหน้าที่ที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

สุชา จันท์ธอม และสุรางค์ จันท์ธอม (2520) ได้ให้ความหมายของบทบาทมีความหมายใกล้เคียงกับสถานภาพมากบทบาทเป็นสิ่งที่บุคคลในสภาพต่างๆ พึงกระทำนั้นคือเมื่อสังคมกำหนด

สิทธิ และหน้าที่ให้สถานภาพได้อย่างแล้วบุคคลในสถานภาพนั้นๆ จะต้องประพฤติหรือปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนด

จากความหมายและนิยามดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า บทบาท หมายถึงอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับภาระงาน โดยตรงและงานพิเศษที่ควรจะต้องกระทำ หรือพฤติกรรมที่คาดหวังสำหรับผู้อยู่ในสถานภาพต่างๆ ว่า ต้องปฏิบัติอย่างไร เช่น เป็นครูมีหน้าที่ต้องสอนหนังสือ เป็นทหารต้องเป็นรั้วของชาติ เป็นบุตรมีหน้าที่ ต้องเชื่อฟังบิดา มารดา เป็นบทบาทที่คาดหวังโดยกลุ่มคนหรือสังคม การปฏิบัติงานตามบทบาทของตนเองให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพบทบาทที่ได้รับมาตามข้อตกลง ของสังคมนั้นนักการศึกษาได้สรุปเป็นทฤษฎีบทบาทไว้ดังต่อไปนี้

2.1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

ทฤษฎีของลินตัน (Linton, 1936 อ้างถึงในรุจเรขา วิทยายุทธภูมิกุล และ น้ำทิพย์ วิภาวิน, 2555) อธิบายว่า สถานภาพหรือตำแหน่งเป็นตัวกำหนด บทบาทให้แก่บุคคลสถานภาพเป็นนามธรรม หมายถึงฐานะหรือตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อกำหนดตำแหน่งใด ขึ้นก็จำเป็นจะต้องมีบทบาทหรือภาระหน้าที่กำกับตำแหน่งนั้นไว้เสมอ

ทฤษฎีของสกอต (Scott, 1991 อ้างถึงในสิรินยา จิระเจริญพงศ์, 2556) อธิบายว่า บทบาทไว้ 5 ประการดังนี้

- 1) บทบาทเป็นความคาดหวังที่เกิดขึ้นในตำแหน่งต่างๆ มิได้เกี่ยวข้องกับหรือมุ่งไปที่ตัว บุคคล
- 2) บทบาทมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการทำงานบทบาทในองค์กรเป็นพฤติกรรมที่ ถูกคาดหวังให้ปฏิบัติงานหนึ่งๆ
- 3) บทบาทนั้นยากที่จะกำหนดชี้เฉพาะลงไปได้อย่างชัดเจน
- 4) บทบาทจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- 5) บทบาทกับงานไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกันในงานหนึ่งๆ บุคคลอาจมีหลายบทบาทได้

ทฤษฎีของเพียร์สัน (Pearson, 1988 อ้างถึงในรุจเรขา วิทยายุทธภูมิกุล และ น้ำทิพย์ วิภาวิน, 2555) อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม ทำให้มนุษย์ต้องเพิ่มบทบาทพิเศษของแต่ละบุคคลซึ่งคนในสังคมมีความจำเป็นที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กัน ต้องมีความสนใจกันเป็นพิเศษและให้ความเห็นว่าสภาพสังคมในโรงเรียนจะประกอบด้วยครูใหญ่ครู นักเรียน ซึ่งต้องติดต่อสัมพันธ์กัน และมีความสนใจกันเป็นพิเศษ

ทฤษฎีของฮอร์แมนส์ (Homan, 1999 อ้างถึงในสุรศักดิ์ บุญอาจ, 2560) อธิบายว่า ตำแหน่ง เป็นสาระของพฤติกรรม สัมพันธ์บุคคลจะปฏิบัติอย่างไรก็ต่อเมื่อเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ตนเอง

และคิดเสมอว่าตำแหน่งเป็นเพียง ปัจจัยที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดการกระทำหรือแสดงพฤติกรรม เท่านั้นดังนั้นบุคคลจะเปลี่ยนบทบาทไปตาม ตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสังคม

ระเบียบ คำเขียน (2546) ให้แนวคิดทฤษฎีของบทบาทไว้ว่าบทบาทตาม ตำแหน่งหนึ่งนั้น ถูกคาดหวังจากสังคม เช่น จากผู้ที่อยู่ในตำแหน่งอื่นๆ รวมทั้งตัวของเราเองด้วยถ้าความคาดหวัง ของทุกฝ่ายไม่ตรงกันผู้ดำรงบทบาทไม่สามารถปรับให้มีความพอดีจะเกิด ปัญหาความขัดแย้งใน บทบาทหรือความล้มเหลวในงาน และการแสดงบทบาทของบุคคลในตำแหน่งที่ตนต้องแสดงหรือ ต้องปฏิบัติประสบการณ์ของผู้ที่จะต้องแสดงบทบาท และบุคลิกภาพของผู้ที่จะต้องแสดง บทบาท ด้วย

ทฤษฎีของเดโซ สวานานนท์ (2512, อ้างถึงในรัชณี สนิะสนธิ, 2555) ได้กล่าวถึงแนวคิด เกี่ยวกับบทบาทซึ่งสรุปได้ว่า บทบาทจะต้องประกอบด้วยลักษณะ 4 ประการดังต่อไปนี้

- 1) รู้สภาพของตนในสังคม
- 2) คำนึงถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น
- 3) คำนึงถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับผู้อื่น
- 4) ประเมินผลการแสดงบทบาทของตนเอง

ทฤษฎีของโคเฮน (Cohen, 1979 อ้างถึงในรุจเรขา วิทยายุทธภูมิ และน้ำทิพย์ วิชาวิน, 2555) โคเฮนได้กล่าวสรุปทฤษฎีบทบาทไว้ว่าการที่ สังคมกำหนดเฉพาะเจาะจงให้บุคคลปฏิบัติ หน้าที่ตามบทบาทใดบทบาทหนึ่งนั้นเรียกว่า บทบาทที่ถูก กำหนดถึงแม้ว่าบุคคลบางคนมิได้ ประพฤติปฏิบัติตามบทบาทที่สังคมกำหนดให้ส่วนบทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง การที่บุคคลได้ แสดงหรือปฏิบัติออกจริงตามตำแหน่งของเขาความไม่ตรงกันของบทบาทที่ถูก กำหนดกับบทบาท ที่ถูกปฏิบัติจริงนั้นอาจมีสาเหตุมาจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้

- 1) บุคคลขาดความเข้าใจในบทบาทที่สังคมต้องการ
- 2) ความไม่เห็นด้วยหรือไม่ลงรอยกับบทบาทที่ถูกกำหนด
- 3) บุคคลไม่มีความสามารถที่จะแสดงบทบาทนั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีของมีด (Mead, 1931 อ้างถึงในสุรศักดิ์ บุญอาจ, 2560) มีดได้กล่าวถึงทฤษฎีบทบาท ไว้ว่า บทบาทเป็น องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติจริง หรือบทบาทที่เป็นจริง ซึ่งจะต้อง ประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้

- 1) การรู้จักตนเองตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2) พฤติกรรมตามสถานการณ์ที่กำหนดให้จะต้องมีความเหมาะสมกับการส่งเสริมฐานะของตนเอง

3) ภูมิหลังของการกระทำที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นนั้น การเป็นแบบอย่างเพื่อให้การกระทำบางอย่างเป็นไปตามแนวทางที่ต้องการ

2.1.5 บทบาทของผู้นำท้องถิ่น

วิโรจน์ ภูจินดา (2527, น.20-21) ได้อธิบายบทบาทผู้นำท้องถิ่นไว้ 3 ประการ คือ

1) บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ ความเข้าใจถูกต้องแก่ประชาชน ผู้นำท้องถิ่นมี บทบาทสำคัญในการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนในหมู่บ้านในด้านต่างๆ ทั้งใน ด้านเกี่ยวกับทางโลกและทางธรรม ในทางโลกนั้นจะต้องให้ความรู้ในการดำรงชีพโดยมรรยาธ ไม่ ฟุ้งเฟ้อ มีการพัฒนาอาชีพ ตลอดจนมีความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ส่วนในทางธรรมนั้นจะต้อง ยึด คติทางธรรมในอันที่จะมุ่งให้ทุกคนทำดี ละเว้นการทำความชั่ว และการไม่เบียดเบียนผู้อื่น

2) บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง ผู้นำท้องถิ่นจะต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำ ในการรวมตัว รวมกลุ่มของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อการประกอบกิจกรรมใดๆ อย่างจริงจัง ทั้งนี้ ก็ เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านเกิดพลังการพัฒนาในด้านต่างๆ

3) บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน และผู้แก้ไขปัญหา ผู้นำท้องถิ่นจะต้องเป็น ผู้ประสานการพัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับ โดยให้การดำเนิน โครงสร้างการพัฒนาของหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งในการประสานงานนั้นนอกจากต้องเป็นไปในลักษณะของ การร่วมมือกันอย่างจริงจังแล้ว ผู้นำยังต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือขัดข้องต่างๆ ที่ เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนาดำเนิน ไปได้ด้วยดี

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทผู้นำที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า บทบาทเป็นความ คาดหวังที่เกิดขึ้นในตำแหน่งต่างๆ ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องหรือการมุ่งไปที่ตัวบุคคล ที่สัมพันธ์กับ พฤติกรรมจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตัวบุคคล ซึ่งผู้นำมีบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบมากมายเพื่อที่จะก่อให้เกิดผลดีแก่สมาชิกและกลุ่ม โดยในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลท่าคูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัด ปราจีนบุรี ภายใต้แนวคิดของ วิโรจน์ ภูจินดา (2527, น.20-21) ประกอบไปด้วย บทบาทในฐานะ ผู้ให้ความรู้ บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน และผู้ แก้ไขปัญหา

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

2.2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

นฤมล วิบูลย์ศิริชัย (2547) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การที่ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย ซึ่งเป็นกระบวนการในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นที่อยู่อาศัยในการดำรงชีวิต

นเรศ สงเคราะห์สุข (2541) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนใน ลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทำงาน ได้แก่ การศึกษา ชุมชน การวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินงานการบริหารจัดการ การติดตามและประเมินผล ตลอดจนถึงการจัดสรรผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2551) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นกระบวนการซึ่งประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดง ทักษะแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเพื่อแสวงหาทางเลือกและการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับ โครงการที่เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรเข้าร่วมในกระบวนการนี้ ตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และการรับรู้เรียนรู้การปรับเปลี่ยน โครงการร่วมกัน ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

อโนทัย เพียรคงชล (2540) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในเชิงจิตวิทยาเป็นการเกี่ยวข้องกับด้านจิตใจ อารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าว เป็นเหตุเร้าใจให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้นกับทั้งทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบกับกลุ่ม แสดงให้เห็นถึงความสนใจร่วม และการดำเนินการร่วมกันในการเพิ่มอำนาจการต่อรองทางการเมือง เศรษฐกิจเพื่อปรับปรุงสถานภาพทางสังคมในชุมชนหรือเป็น กระบวนการที่ประชาชนมีส่วนร่วมเมื่อร่วมใจกันในการระบุนโยบายที่ตนประสบอยู่และร่วมมือกัน ดำเนินกิจกรรมนั้นลุล่วงไป เพื่อประโยชน์ของชุมชนและช่วยสร้างความรู้สึกรับผิดชอบและความเป็น เจ้าของให้เกิดกับประชาชน ทำให้การดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางได้และมีผลให้ประชาชนสามารถ ช่วยตนเองได้ในระยะยาว โดยไม่ต้องคอยพึ่งพาความช่วยเหลือจากภาครัฐหรือภาคเอกชนต่อไป

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1978) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นการรวมตัวกันของประชาชนในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบในกิจกรรมของกลุ่ม

ชินรัตน์ สมสืบ (2549) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นการให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในกระบวนการดำเนินงานที่ส่งผลต่อประชาชนในขั้นตอนดังนี้ การวางแผน การดำเนินการ การใช้ประโยชน์และการประเมินผล

ธนาศิลป์ เสียวทอง (2553) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นการเปิดโอกาสจากรัฐหรือรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการเพื่อให้ประชาชนได้มีการพัฒนาขีดความสามารถของตนเอง เพื่อเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ การมีส่วนร่วมในการคิดค้นปัญหาและสาเหตุ ของปัญหา การมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยประชาชนต้องมีอิสระ และมีความเต็มใจในการมีส่วนร่วม พร้อมทั้งรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการ เพื่อวัตถุประสงค์ที่วางไว้และ ทุกฝ่ายได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1978) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นการรวมตัวกันของประชาชนในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบในกิจกรรมของกลุ่ม

จากความหมายและนิยามดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง บทบาทของชุมชน ในการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการหาสาเหตุของปัญหา มีส่วนร่วมในการวางแผน และการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล รวมถึงการร่วมพัฒนาท้องถิ่นอันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ใน ท้องถิ่น

2.2.2 ทฤษฎีหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

อาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) นิยามถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นพลังของประชาชน โดยอาร์นสไตน์ได้นำเสนอขึ้นบันไดการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งได้รับความนิยมน้อยอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ โดยแบ่งเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

1) ระดับการไม่มีส่วนร่วม (Degree of Non-Participation) โดยในระดับนี้นักวิชาการ ส่วนใหญ่ไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่แท้จริง เพราะประชาชนจะไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ และข้อมูลข่าวสารที่ภาครัฐมีต่อประชาชนจึงเป็นเพียงการสื่อสารทางเดียว เพื่อให้ผู้มีอำนาจสามารถ โน้มน้าวจิตใจและความคิดเห็นของประชาชนให้เห็นด้วยการตัดสินใจของตน และสนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งในระดับนี้จะประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการโค่นปั่นหัว/ชักย้าย ถ่ายเท (Manipulation) เป็นลักษณะการบริหารจัดการของ หน่วยงานภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จ กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐดำเนินการแต่เพียงฝ่ายเดียวโดยไม่มีการแจ้งบอกให้ผู้อื่นได้รับรู้เกี่ยวกับการทำงานของตน ดังนั้นประชาชนจึงมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด และประชาชนจึงเกี่ยวข้องในลักษณะของการถูกเกณฑ์ ถูกจัดตั้ง ถูกเรียไ้ และถูกขอร้องจากผู้ดำเนินการให้ทำตามหรือให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการบำบัด (Therapy) เป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีการเชิญชวนประชาชนให้เข้ามารับรู้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องตลอดจนมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในลักษณะของพิธีกรรม แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการตอบข้อซักถามหรือการแสดงความคิดเห็นของประชาชนอย่างจริงจังมากนัก

2) ระดับการมีส่วนร่วมพอเป็นพิธี (Degree of Tokenism) โดยในระดับนี้ถือได้ว่าประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมได้มากขึ้น เนื่องจากมีการสื่อสาร 2 ทางที่ช่วยให้ทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคประชาชนได้เข้าใจได้อย่างถูกต้องตรงกัน ดังนั้นจึงทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการสนับสนุนการดำเนินงานจากประชาชนนั่นเองและในระดับนี้จะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการแจ้งข้อมูลให้ทราบ (Information) เป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีการเชิญตัวแทนที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานเข้าร่วมให้ข้อมูล และหน่วยงานภาครัฐจะเป็นผู้เลือกสรรข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางที่เหมาะสมก่อนการตัดสินใจดำเนินงานต่อไป ซึ่งแนวทางที่เกิดขึ้นอาจไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้ที่ร่วมให้ข้อมูลต้องการก็ได้

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการรับฟังความคิดเห็น (Consultation) เป็นลักษณะการบริหารจัดการ ของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีการสอบถามความคิดเห็นจากประชาชนที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการกำหนดทางเลือกสำหรับการตัดสินใจในการดำเนิน โครงการ แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่าอำนาจ ในการบริหารจัดการยังคงเป็นของหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการปลอบ โยน (Placation) เป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยให้ประชาชนผู้ที่เกี่ยวข้องและมีพลังในการผลักดันและดำเนิน โครงการเข้ามามีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาหรือในประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาสู่การกำหนดแนวทางในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่า หน่วยงานภาครัฐยังคงสงวนสิทธิ์ในการตัดสินใจไว้เป็นหน้าที่ของตน

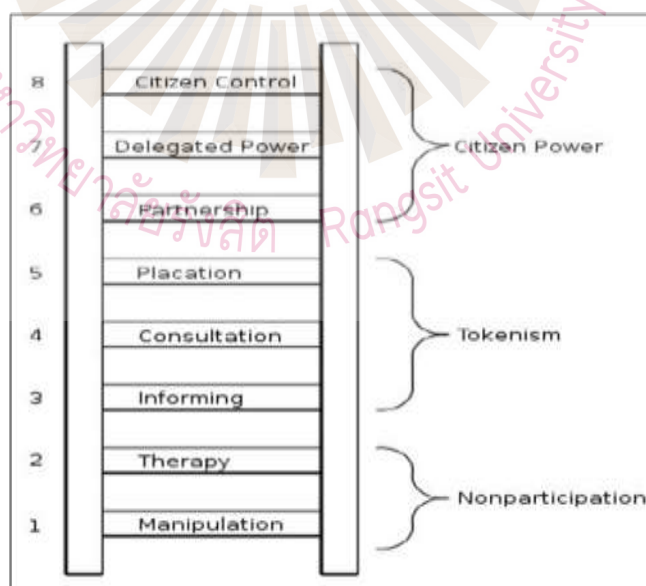
3) ระดับการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (Degree of Tokenism) โดยในระดับนี้ถือเป็นการมีส่วนร่วมที่อยู่ในระดับสูง และหากหน่วยงานภาครัฐสามารถทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในระดับนี้ได้ก็ย่อมถือได้ว่าประสบผลสำเร็จในระดับสูงทั้งผลงานที่มีประสิทธิภาพสูง และเกิดความต่อเนื่องใน

การดำเนินการ รวมถึงมีประโยชน์ต่อชุมชนในระดับสูงอีกด้วย และในระดับนี้จะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นการเป็นหุ้นส่วน (Partnership) เป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยประชาชนจะมีความใกล้ชิดกับหน่วยงานภาครัฐและมีอำนาจในการเสนอความคิดเห็นและข้อโต้แย้งต่างๆ เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน ซึ่งเป็นลักษณะของการทำงานในฐานะหุ้นส่วน ดังนั้นประชาชนจึงมีส่วนร่วมในการทำงานตั้งแต่การร่วมคิดร่วมกำหนดนโยบายร่วมตัดสินใจ และร่วมดำเนินการจนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นการตั้งตัวแทน (Delegated Power) เป็นลักษณะการบริหารจัดการ 2 ของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีการคัดเลือกประชาชนส่วนหนึ่งเข้าไปเป็นตัวแทน เพื่อทำหน้าที่ในการออกความคิดเห็น การนำเสนอข้อมูลข้อโต้แย้ง รวมถึงการมีอำนาจในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายโดยชอบธรรม ซึ่งถือได้ว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่ได้มอบหมายให้ประชาชนมีอำนาจตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ในการดำเนินโครงการเป็นส่วนใหญ่

ขั้นตอนที่ 8 ขั้นอำนาจพลเมือง (Citizen Control) เป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยมอบอำนาจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุม และตัดสินใจได้ในทุกขั้นตอนอย่างสมบูรณ์ โดยหน่วยงานภาครัฐจะทำหน้าที่สนับสนุนข้อมูลข่าวสารและทรัพยากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเพื่อช่วยให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

รูปที่ 2.1 ขั้นบันไดการมีส่วนร่วมของประชาชนของ Arnstein

ที่มา: Arnstein, 1969

อย่างไรก็ตาม Sherry R. Arnstein ได้แบ่งการมีส่วนร่วม ดังได้เสนอไว้ในแผนภาพแล้ว โดยเนื้อหาสามารถแบ่งเป็น 3 ชั้นใหญ่ๆ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับการมีส่วนร่วมเทียม (Pseudo Participation)

ระดับที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมบางส่วน (Partial Participation)

ระดับที่ 3 ระดับการมีส่วนร่วมที่แท้จริง (Genuine Participation)

ทั้งนี้ บันไดขั้นที่ 1 ขั้นการโค่นปั่นหัว/ชักย้าย ถ้ายเท (Manipulation) ขั้นที่ 2 คือ ขั้นการบำบัด (Therapy) นั้น เรียกว่าการมีส่วนร่วมเทียม หรือไม่มีส่วนร่วม เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าไม่ถึง การมีส่วนร่วมที่แท้จริงในการตัดสินใจอำนาจการตัดสินใจเป็นของผู้มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น

บันไดขั้นที่ 3-5 เป็นขั้นที่ผู้มีอำนาจรับฟังความคิดเห็นของประชาชนบ้าง ยอมรับให้ แสดงความคิดเห็นได้บ้าง ได้เสนอแนะการตัดสินใจได้บ้าง แต่ยังคงไว้ซึ่งสิทธิในการตัดสินใจของผู้มีอำนาจต่อไป

บันไดขั้นที่ 6-8 เป็นการเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมากขึ้น สามารถเข้าร่วม แสดงความคิดเห็นได้โดยผ่านตัวแทน และขั้นที่ 8 เป็นขั้นที่ควบคุมโดยประชาชน เป็นการใช้อำนาจตัดสินใจของประชาชนโดยตรง

การวัดการมีส่วนร่วมที่จำแนกตามความเข้มของการมีส่วนร่วมหรืออาจเรียกอีกอย่างว่า เป็นการวัดในเชิงมิติคุณภาพนี้สามารถจำแนกออกเป็นได้หลายแบบ โดยแบบที่ละเอียดมาก คือ แบบของอาร์นสไตน์โดยแบ่งเป็น 8 ขั้น การแบ่งเช่นนี้สามารถวัดได้อย่างละเอียดและครอบคลุม

ทั้งนี้ อรรถ ก๊กผล (2552) ได้สรุปว่า ระดับบันไดที่สูงขึ้นจะสะท้อนให้เห็นถึงอำนาจของประชาชน ที่มากขึ้น โดยในขั้นที่ 1 และ 2 แสดงถึงการไม่มีส่วนร่วมของประชาชนเลย (Nonparticipation) โดย ประชาชนไม่มีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นและไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ ขั้นที่ 3 ถึง 5 เป็นการแสดงสิทธิ (Tokenism) ประชาชนมีโอกาสในการให้ข้อมูลและแสดง ความคิดเห็นแต่ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ ขั้นที่ 6 ถึง 8 เป็นขั้นอำนาจประชาชน (Citizen Power) ประชาชนมีอำนาจในการตัดสินใจ สะท้อนให้เห็นการมีส่วนร่วมในระดับภาคหุ้นส่วน (Partnership) เป็นจุดเริ่มต้นของบทบาทและ อำนาจของประชาชนอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ The International Association for Public Participation IAP2 (2009) กล่าวว่า กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง ได้แบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็น 5 ระดับ ไว้ดังนี้ (อรรถ ก๊กผล, 2552)

1) การให้ข้อมูลข่าวสาร (Inform) เป็นระดับ และเป็นก้าวแรกที่จะทำให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ วิธีการให้ข้อมูลมีหลายช่องต่าง เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การติด

ประกาศ การจัดนิทรรศการ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร (News Repositories) การจัดงานแถลงข่าว ตลอดจนการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนได้มีช่องทางในการแสดงความคิดเห็น

2) การรับฟังความคิดเห็น (Consult) เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจ เช่น การรับฟังความคิดเห็นสำรวจ ความคิดเห็น การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ การจัดเวทีสาธารณะ เป็นต้น

3) การเกี่ยวข้อง (Involve) เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของภาครัฐ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสนทนากลุ่ม การเปิดเวทีประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะกรรมการทำงาน เป็นต้น

4) ความร่วมมือ (Collaborate) เป็นการให้กลุ่มประชาชน ผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วมโดยเป็นส่วนหนึ่งกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ เป็นต้น รวมทั้งรณรงค์ส่งเสริมให้รวมกลุ่มตามความสนใจในลักษณะของชมรม สภามชมรม คณะกรรมการ และสมาคมรวมทั้งการส่งเสริมอาสาสมัครที่มีจิตอาสาเพื่อช่วยเหลืองานท้องถิ่น เช่น ชมรมผู้สูงอายุ ชมรมคลังสมองท้องถิ่น กลุ่มออมทรัพย์หรือสหกรณ์ออมทรัพย์ เป็นต้น (เทิดชาย ช่วยบำรุง, 2552)

5) การเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Empower) เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่างๆ โครงการกองทุน หมู่บ้านที่มอบอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด เป็นต้น

2.2.3 ประเภทของการมีส่วนร่วม

เครย์ตัน (Creighton, 2005) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องสามารถแบ่งเป็น 4 ประเภทสำคัญ ดังนี้

1) การให้ข้อมูลแก่สาธารณชนและการประชาสัมพันธ์ เป็นการให้ข้อมูลแก่ประชาชนตามความเป็นจริงเป็นการสื่อสารทางเดียวแก่สาธารณชน นั่นคือเป็นการตัดสินใจแล้วแจ้งให้ทราบการให้ข้อมูลแก่สาธารณชนนั้นเป็นองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพประชาชนไม่สามารถมีส่วนร่วมได้หากไม่ได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์และเป็นจริง

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนที่เป็นกระบวนการ กลไกสำคัญที่หน่วยงานต่างๆ ใช้เพื่อการปรับปรุงการมีส่วนร่วม ได้แก่ การประชาพิจารณ์ ซึ่งประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อ

ข้อเสนอ ต่างๆ และการเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ด้วยการนำเสนอรายงานหรือการสร้างคลังข้อมูลที่ ประชาชนสามารถเข้าถึงผลการศึกษาได้ ซึ่งกลไกเหล่านี้เป็นกระบวนการของการมีส่วนร่วมของ ประชาชนและถือเป็นหน้าที่สำคัญในการมีส่วนร่วม

3) การปรึกษาหารือและการแก้ปัญหาาร่วมกัน ประชาชนอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการ ทำกิจกรรมต่างๆ สามารถทำให้ตัดสินใจได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นมีนิยามหรือคำอธิบายไว้อย่างไร ช่วยพิจารณาระดับของทางเลือกต่างๆ ช่วยกันประเมินเกณฑ์ที่ใช้และพิจารณากระบวนการซึ่งนำมาใช้ในการตัดสินใจ

4) การหาข้อตกลงร่วมกัน ข้อตกลงที่เกิดจากการร่วมตัดสินใจของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะหากมีข้อตกลงที่แท้จริง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถดำเนินการต่อไปได้และสามารถมั่นใจ ได้ว่าการดำเนินการจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

2.2.4 ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

1) คุณภาพของการตัดสินใจดีขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนนำมาสู่การพิจารณาทางเลือก ใหม่ๆ การร่วมกันปรึกษาหารือจะช่วยให้ปัญหาต่างๆ ถูกแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ใช้ต้นทุนน้อยและลดความล่าช้าลงจากกระบวนการตัดสินใจในอนาคต

3) ช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างกลุ่มต่างๆ ลดข้อโต้แย้งทางการเมืองและช่วยให้เกิดความชอบธรรม ต่อการตัดสินใจของรัฐบาล

4) การนำไปปฏิบัติง่ายขึ้น การเข้ามีส่วนร่วมตัดสินใจของประชาชน ทำให้ประชาชนรู้สึกเป็น เจ้าของของการตัดสินใจนั้นและผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

5) การหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าที่เลวร้ายที่สุด จากการโต้แย้งจากฝ่ายต่างๆ การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนทำให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็น แสดงความต้องการและข้อกังวลได้โดยปราศจากอคติ

6) เกิดความน่าเชื่อถือและชอบธรรม จากการดำเนินการตามกระบวนการการตัดสินใจที่โปร่งใสและความน่าเชื่อถือต่อสาธารณชน

7) ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักต่อการตอบสนองที่อาจจะเกิดขึ้นจากสาธารณชนต่อกระบวนการและการตัดสินใจ

8) เกิดการพัฒนาภาคประชาสังคม ประโยชน์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมคือ ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการต่างๆ มีทักษะการแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกัน เป็นการฝึกอบรมผู้นำในอนาคต เรียนรู้วิธีการสร้างพลังอำนาจในการต่อรอง และเรียนรู้วิธีการประสานงาน

2.2.5 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่น

โคเฮนและอันฮอฟ (Cohen & Uphoff, 1977) ศึกษาแนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา (Participation in Decision Making) ซึ่งประกอบด้วยการริเริ่มตัดสินใจ กำหนดนโยบายจากความต้องการ และตัดสินใจ ปฏิบัติงาน อาจเป็นการตัดสินใจในระยะเริ่มแรก การตัดสินใจในช่วงของกิจกรรม หรือการตัดสินใจ ในช่วงการดำเนินกิจกรรม

2) การมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ หรือการดำเนินกิจกรรม (Participation in Implementation) คือการเข้าร่วมโครงการ โดยให้การสนับสนุนด้านการบริหาร การประสานความร่วมมือ รวมทั้งการลงมือปฏิบัติด้วยแรงงาน แรงเงิน และการสนับสนุนทรัพยากรอื่นๆ

3) การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ (Participation in benefits) เป็นการเข้าร่วมกันที่จะรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น หรือการมีส่วนร่วมต่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางด้านวัตถุ ผลประโยชน์ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ทางด้านส่วนบุคคล

4) การมีส่วนร่วมการประเมินผล (Participation in Evaluation) เป็นการร่วมควบคุม ติดตาม และประเมินผล ในการควบคุมตรวจสอบกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ การมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้ เป็นสิ่งสำคัญแต่ไม่ค่อยได้รับการปฏิบัติ (Cohen & Uphoff, 1977) เป็นลักษณะของการพิจารณาถึงการดำเนินการที่ผ่านมา เพื่อให้ได้เรียนรู้หรือได้รับ ประโยชน์ในการดำเนินการร่วมกัน เพื่อให้กิจกรรมที่ดำเนินการอยู่หรือดำเนินการไปแล้วประสบผลสำเร็จเป็นไปตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลทำให้ชุมชน ตระหนักว่า กิจกรรมที่ทำไปนั้นเหมาะสมและดำเนินการมาเป็นอย่างดี ควรดำเนินการต่อหรือไม่ ก่อให้เกิดประโยชน์จากกิจกรรมร่วมกันหรือไม่ และมีผลอย่างไรต่อความสำเร็จในการพัฒนาการท่องเที่ยว

2.2.6 กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

บัณฑูร อ่อนคำ (2544) ได้กล่าวถึงกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในขั้นการริเริ่มการพัฒนา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและหาสาเหตุของปัญหาภายในชุมชน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ กำหนดความต้องการของชุมชนและมีส่วนในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการด้วย

2) การมีส่วนร่วมในขั้นการวางแผนในการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการ และแนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้

3) การมีส่วนร่วมในขั้นการดำเนินการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้างประโยชน์ โดยการสนับสนุนทุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์ และแรงงานหรือเข้าร่วม บริหารงาน ประสานงานและดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4) การมีส่วนร่วมในขั้นการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการพัฒนาหรือยอมรับผลประโยชน์อัน เกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

5) การมีส่วนร่วมในขั้นการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้า ร่วมประเมินว่า การพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนของ ปารีชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2543) ดังนี้

1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้เรียนรู้ สภาพชุมชน การดำเนินชีวิต ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำงาน และร่วมค้นหา ปัญหา และสาเหตุของปัญหา ตลอดจนการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

2) การมีส่วนร่วมในการวางแผน โดยจะมีการรวมกลุ่มอภิปรายและแสดงความ คิดเห็นเพื่อกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทางการดำเนินงาน และทรัพยากรที่ต้องใช้

3) การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ แรงงาน เงินทุน หรือเข้าร่วมบริหารงาน การใช้ทรัพยากร การประสานงาน และการดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4) การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นการนำเอากิจกรรม มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งด้านวัตถุและจิตใจ โดยอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันของบุคคล

5) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการพัฒนา เพื่อที่จะแก้ไขปัญหา ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที

จากแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่าในปัจจุบันแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ได้รับการยอมรับ และให้เป็นแนวทางปฏิบัติในงานพัฒนา เพราะกระบวนการของการมีส่วนร่วม นั้น จะต้องได้รับการร่วมมือจากทุกภาคฝ่ายทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรต่างๆ นักวิชาการ และประชาชน เพื่อร่วมกันพัฒนา

และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตนเอง การมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการ เรียนรู้ซึ่งกันและกันของทุกฝ่าย ที่จะช่วยกันขับเคลื่อนให้บรรลุไปสู่จุดมุ่งหมายและความต้องการ ของทุกคนในชุมชนหรือสังคมนั้น เช่นเดียวกันกับการพัฒนาเมืองน่าอยู่ที่มีได้ขึ้นอยู่กับการริเริ่ม หรือวางแผน โดยรัฐเพียงฝ่ายเดียว แต่ขึ้นอยู่กับ การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนที่จะร่วมมือกัน รับผิดชอบต่อชุมชนท้องถิ่นของตนเองให้ไปสู่การเป็นเมืองที่น่าอยู่และยั่งยืนต่อไปได้ โดยจะเห็นได้ว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่นักวิชาการได้กล่าวมานั้น มี ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่สำคัญตามแนวคิดของ อาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) นิยามถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นพลังของ ประชาชน โดยอาร์นสไตน์ได้นำเสนอขึ้นบันไดการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งได้รับความนิมอย่างต่อเนื่อง โดยได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 8 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นการ โคนปั่นหัว/ชักย้าย ถ้ายเท (Manipulation) เป็นขั้นที่ไม่เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชน ไม่สามารถเปลี่ยนสิ่งที่ได้กำหนดไว้ไม่มีการเกิดกระบวนการตัดสินใจของชุมชน และไม่มี การกระจายอำนาจจากหน่วยงานสู่ประชาชน

2) ขั้นการบำบัด (Therapy) เป็นขั้นที่เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนน้อยมาก หน่วยงานรับฟังความคิดเห็นต่างๆ จากประชาชนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3) ขั้นการแจ้งข้อมูลให้ทราบ (Informing) หน่วยงานอาจเชิญตัวแทนประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มาร่วมให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ แต่หน่วยงาน ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความรู้สึหรือความคิดเห็นจาก ประชาชนอย่างแท้จริง โดยเป็นการสื่อสารทางเดียวเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการตัดสินใจของ หน่วยงานเท่านั้น

4) ขั้นการรับฟังความคิดเห็น (Consultation) เป็นขั้นของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน โดยประชาชนมักทำหน้าที่ให้ข้อมูลและนำเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ ตามความต้องการของหน่วยงาน อย่างไรก็ตามอำนาจในการตัดสินใจยังอยู่ในมือของหน่วยงานของรัฐ

5) ขั้นการปลอบโยน (Placation) ประชาชนเริ่มมีโอกาสในการจุดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตนเห็นว่าสำคัญ รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนมากขึ้น ตลอดจนก้าวเข้ามามีบทบาทในการให้ข้อคิดเห็นและนำเสนอข้อมูลต่างๆ จากมุมมองและจุดยืนของตน อย่างไรก็ตามอำนาจในการตัดสินใจขั้นตอนสุดท้ายยังเป็นของผู้มีอำนาจ

6) ขั้นการเป็นหุ้นส่วน (Partnership) เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเริ่มทำงานใกล้ชิดกับหน่วยงานและเริ่มมีอำนาจในการเสนอข้อคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล หรือข้อโต้แย้งต่างๆ และนำไปสู่ การตัดสินใจ

7) **ขั้นการตั้งตัวแทน (Delegated Power)** ในขั้นนี้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ผ่านการมอบอำนาจการตัดสินใจจากหน่วยงานในเรื่องนั้นๆ

8) **ขั้นอำนาจพลเมือง (Citizen Control)** อำนาจการตัดสินใจทั้งหมดอยู่ในมือของประชาชน โดยหน่วยงานต่างๆ มักทำหน้าที่ด้านการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจของประชาชน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มานิต วัฒนเสน (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนตามบทบัญญัติของกฎหมายในการตรวจสอบระบบการบริหาร กิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 2) เพื่อศึกษาบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วม - ตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ตัวอย่างบุคคล ทั้ง 2 กลุ่ม ที่กล่าวข้างต้น ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า 1) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการรับรู้และยอมรับ บทบาทของประชาชนและขององค์กรต่างๆ ของรัฐที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่ของผู้บริหารเคยได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และ 2) เมื่อวิเคราะห์ถึงบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมตรวจสอบ การบริหารกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ประชาชนมีบทบาทไม่มากนัก สะท้อนให้เห็นว่า การตรวจสอบของประชาชนเป็นเพียงวาทกรรมมากกว่าการปฏิบัติที่แท้จริง

พระครูภาวนา เจติยานุกิจ (2560) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดแพร่ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ 2) เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่ 3) เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าอาวาส พระสงฆ์ หรือตัวแทนเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเอกชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์

เอกสาร การสัมภาษณ์ การจัดกลุ่มสนทนา โดยผู้มีส่วนได้เสียในชุมชน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนา และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จำนวน 150 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่พบว่า มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และคงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีวัฒนธรรมที่สืบสานกันมาอย่างยาวนาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเส้นทางการคมนาคมที่ตั้งอยู่บนเส้นทางหลัก ถนนหนทางสะดวกสบาย ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจะทำในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชนในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชน ความพร้อมในการรับรองนักท่องเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว 2) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่ พบว่า ภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ วางแผนกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว ร่วมปรึกษาหารือในการจัดกิจกรรมของวัดและชุมชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ ร่วมกัน กระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในชุมชนและจังหวัด และที่สำคัญยังเป็นการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและบอกต่อๆ กันไป 3) พัฒนาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ให้มีความสำคัญกับการบูรณาการการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชน การพัฒนาเชิงพื้นที่ อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวการส่งเสริมวัฒนธรรม สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวมีความตระหนักรู้ในคุณค่าความงามของวัฒนธรรม

สิทธิธรรพ์ วารุณสหรัชกณ (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อศึกษาและแนวทางแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยกลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่อาศัยอยู่เฉพาะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วน ท้องถิ่นด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ อยู่ในระดับปาน กลางส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลอยู่ใน ระดับน้อย

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะว่า ประชาชนต้องการเสนอแนะการทำงานของ อบต. และ ร้องทุกข์เรื่องราวต่างๆ ได้หลากหลายช่องทาง ในขณะที่เดียวกันต้องการให้ อบต. ชี้แจงผล การร้องทุกข์ ชี้แจงการใช้งบประมาณ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของ อบต. ให้มากขึ้นและประชาชน ต้องการให้ อบต. เป็นผู้ทำหน้าที่ประสานงานกลุ่มประชาชน เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางวางแผนพัฒนา อบต. เพื่อประโยชน์ด้านความเป็นอยู่ และ คุณภาพชีวิตของประชาชน ควรเปิดโอกาสเข้าร่วมควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนา อบต. และการบริหารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่า และสำหรับการ พัฒนาท้องถิ่นให้มากที่สุด

กตัญญู แก้วหานาม และ พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม (2558) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ บทความวิจัย เรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นด้านการจัดซื้อจัดจ้างในจังหวัดกาฬสินธุ์การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากเทศบาลเมือง 2 แห่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ และเทศบาลเมืองบัวขาว ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาลเมืองบัวขาว มีรูปแบบการติดตามตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างแบบไม่เป็นทางการ และรูปแบบการมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างแบบผ่านตัวแทน ส่วนการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จะทำโดยผ่านอาสาสมัครตรวจสอบการบริหารงาน (อสต.)

ฐิติมา อุดมศรี (2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ และเสนอแนะแนวทางพัฒนาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัด สมุทรปราการ ประชากร คือ ตัวแทนครัวเรือนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด จำนวน 391 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามและใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ต่อการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ สถิติการ

ทดสอบไคสแควร์ และใช้ค่า แกรมมาวัดความสัมพันธ์ของตัวแปร ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ผลการวิจัยสรุปคือ 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพครอบครัว การรับรู้ข่าวสาร และ ระยะเวลาในการอาศัยในพื้นที่ 3) ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ องค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น ควรเร่งรัดหามาตรการ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยคำนึงถึงการจัด กิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างโอกาสให้กลุ่มประชาชนที่มีข้อจำกัดในด้านเวลา อาชีพ รายได้ มีโอกาสเข้ามาส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้วยการสร้างแรงจูงใจ การให้ข้อมูลข่าวสารในทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ในสิทธิ คุณค่าผลประโยชน์ และมีโอกาสมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

ธิติพร คำแก่น (2550) ศึกษาเรื่องบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองนำอยู่ : กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลนครเชียงรายในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เข้าไปดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ด้วยการค้นหาสาเหตุและวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันภายในชุมชนจนนำไปสู่การสร้างกิจกรรม และผลักดันให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ใช้ทุนทางสังคมเป็นตัวเชื่อมประสานให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรม เช่น กลุ่มแกนนำ ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน และวัด เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม รวมทั้งเทศบาลและหน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินงานในเชิงรุก ร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนในฐานะของการเป็นที่เลี้ยงที่เข้าไปมีบทบาทต่างๆ ทั้งการเป็นผู้นำ ผู้ประสาน ผู้สนับสนุน ผู้ให้ความรู้ ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ และเป็นผู้ตาม และให้องค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการร่วมกัน และจากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองนำอยู่ พบว่า ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการถึง 76.67% โดยได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในระดับที่มาก และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนการเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การตัดสินใจ และวางแผน และการติดตามและประเมินผลของประชาชนยังอยู่ในระดับที่น้อย จากการดำเนินงานดังกล่าว ทำให้โครงการประสบความสำเร็จ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในชุมชนได้ดี สภาพแวดล้อมในชุมชนเปลี่ยนแปลงมีความสะอาดและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมากขึ้น เกิดความน่าอยู่ และชาวบ้านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการศึกษา บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
3. ประชากรและตัวอย่าง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. เทคนิคการให้คะแนน
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติในการวิเคราะห์

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-end Questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

3.1.1 แบบสอบถาม มีทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่

3.1.1.1 ส่วนข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะธุรกิจ โดยมีระดับการวัดดังนี้

- 1) เพศ มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)
- 2) อายุ มีระดับการวัดแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

3) ระดับการศึกษา มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale)

4) ลักษณะธุรกิจ มีระดับการวัดแบบเรียงอันดับ (Ordinal Scale)

3.1.1.2 ข้อมูลบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อมูลบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ข้อคำถาม 12 ข้อย่อย ปรับปรุงจากแนวคิดของ วิโรจน์ ภูจินดา (2527) โดยมีระดับการวัดตัวแปรแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

3.1.1.3 ข้อมูลการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อมูลการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ข้อคำถาม 25 ข้อย่อย ปรับปรุงจากแนวคิดของ ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ (2543) โดยมีระดับการวัดตัวแปรแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale)

3.1.1.4 ข้อมูลแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี

ข้อมูลแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างอิสระ

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

2) ศึกษาและวิเคราะห์วัตถุประสงค์ ขอบเขตในการศึกษา

3) กำหนดเนื้อหาของบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

4) สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยครั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) ว่าตรงตามจุดมุ่งหมายและสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุง เพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาครอบคลุมและครบถ้วน

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบ (Pre-test) แบบสอบถามจำนวน 40 ชุด เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในชุดคำถามของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลที่ได้แบบสอบถามมาทดสอบค่าความเชื่อมั่น โดยใช้การทดสอบแบบของครอนบัค (Cronbach) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α = Coefficient) ได้ค่าครอนบัค 0.932 ซึ่งถือว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่น

6) นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล

3.3 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่ ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีจำนวนสถานประกอบการเอกชนในพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 111 สถานประกอบการ โดยในการศึกษาครั้งนี้จะทำการเลือกตัวแทนจากสถานประกอบการเอกชนแห่งละ 1 คน จึงได้จำนวนประชากรทั้งสิ้น 111 คน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้ศึกษาที่ได้ทำการทดสอบแบบสอบถามจนใช้ได้แล้ว ก็ได้ทำการเก็บข้อมูลแบบตามสำรวจ (Survey Research) โดยแจกแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการภาคเอกชนในพื้นที่ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี เท่านั้น โดยผู้ศึกษาได้เริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่เดือนมกราคม 2562 ถึงเดือนเมษายน 2562 เป็นจำนวน 111 ชุด

3.5 เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็น มีระดับการวัดดังนี้

ระดับความความเห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 5
ระดับความความเห็นด้วยมาก	มีค่าคะแนนเป็น 4
ระดับความความเห็นด้วยปานกลาง	มีค่าคะแนนเป็น 3
ระดับความความเห็นด้วยเล็กน้อย	มีค่าคะแนนเป็น 2
ระดับความไม่เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าคะแนนเป็น 1

วิธีการแปรผลแบบทดสอบส่วนนี้ได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบน (SD) เป็นดังนี้ในการแบ่งระดับการประเมินซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{พิสัย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} && (3-1) \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

นำช่วงคะแนนที่ได้นี้ ไปบวกเพิ่มจากค่าต่ำสุด ซึ่งจะได้แต่ละช่วงคะแนน ดังนี้

ระดับปฏิบัติมากที่สุด	คือ	คะแนนตั้งแต่	4.21 – 5.00
ระดับปฏิบัติมาก	คือ	คะแนนตั้งแต่	3.41 – 4.20
ระดับปฏิบัติปานกลาง	คือ	คะแนนตั้งแต่	2.61 – 3.40
ระดับปฏิบัติน้อย	คือ	คะแนนตั้งแต่	1.81 – 2.60
ระดับปฏิบัติน้อยที่สุด	คือ	คะแนนตั้งแต่	1.00 – 1.80

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษานำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) การตรวจสอบข้อมูล (editing) ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
- 2) การลงรหัส (coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์มาลงรหัสตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
- 3) การประมวลผลข้อมูล (processing) ข้อมูลที่ได้ลงรหัสแล้วนำมาบันทึกในคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ ในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7 สถิติในการวิเคราะห์

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3.7.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่การวิเคราะห์สมมุติฐานทั้ง 4 ข้อ โดยมีสถิติการวิจัย ดังนี้

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \quad : \quad df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)}{n_1-1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)}{n_2-1}} \quad (3-2)$$

1) สถิติ T-Test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม ที่มีอิสระต่อกัน โดยใช้สูตรดังนี้

เมื่อ	t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
	X_1, X_2	หมายถึง ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1, S_2	หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1, n_2	หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	หมายถึง องศาแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$) ในกรณีที่ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$
	df	หมายถึง องศาแห่งความเป็นอิสระ ($n_1 + n_2 - 2$) ในกรณีที่ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

2) สถิติ F-Test (One-Way Anova) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_B}{MS_W} \quad (3-3)$$

เมื่อ	F	หมายถึง ค่าการแจกแจงแบบ F
	MS_B	หมายถึง ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_W	หมายถึง ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปร ตั้งแต่ 2 ตัวแปร ขึ้นไป เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม การใช้ตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวมาอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามนั้นอาจจะไม่พอเพียง โดยมีตัวแบบ (Model) ของสมการดังนี้

$$\hat{Y} = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k \quad (3-4)$$

เมื่อ	k	หมายถึง จำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ในสมการ
	$\hat{Y}$	หมายถึง ค่าประมาณหรือค่าทำนาย
	b_0	หมายถึง แทนค่าคงที่ (Constant) ของสมการถดถอย
	$b_1, \dots, b_k$	หมายถึง น้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอย
		ของตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึง ตัวที่ k ตามลำดับ
	$X_1, \dots, X_k$	หมายถึง คะแนนตัวแปรอิสระ ตัวที่ 1 ถึง ตัวที่ k

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ในครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการประมวลผลแบบสอบถามจำนวน 111 ชุด จากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบที (t-Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Std. Error	แทน	ความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาด
LSD	แทน	Least Significant Difference
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน
P-Value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติเพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไป
- 4.2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 4.3 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน
- 4.5 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชาย	39	35.1
หญิง	72	64.9
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 และเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่า 30 ปี	10	9.0
30 – 40 ปี	21	18.9
40– 50 ปี	72	64.9
51 ปี ขึ้นไป	8	7.2
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 50 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาอายุ 30 – 40 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ถัดมา อายุ ต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	5.4
ปริญญาตรี	82	73.9
ปริญญาโท	18	16.2
สูงกว่าปริญญาโท	5	4.5
รวม	383	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 73.9 รองลงมา การศึกษาปริญญาโท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ถัดมา การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และการศึกษาสูงกว่าปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะธุรกิจ

ลักษณะธุรกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ธุรกิจบริการ	17	15.3
ธุรกิจการผลิต	60	54.1
ธุรกิจจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์	34	30.6
รวม	111	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นลักษณะธุรกิจการผลิต จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมา ธุรกิจจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และธุรกิจบริการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

4.2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจ ถูกต้องแก่ประชาชน	3.58	.745	มาก
2. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่ ถูกต้องแก่ประชาชน	3.74	.697	มาก
3. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการมีการพัฒนา อาชีพ	3.65	.656	มาก
4. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความ สามัคคีระหว่างหมู่คณะ	3.90	.674	มาก
รวม	3.71	.534	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}=3.71$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ($\bar{x}=3.90$) มากที่สุด รองลงมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน ($\bar{x}=3.74$) ถัดมาผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการมีการพัฒนาอาชีพ ($\bar{x}=3.65$) และผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจถูกต้องแก่ประชาชน ($\bar{x}=3.58$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านบทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการ รวมตัวของประชาชน	3.68	.632	มาก
2. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำเพื่อการ ประกอบกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น	3.65	.669	มาก
3. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมประชาชนให้ เกิดพลังการพัฒนาท้องถิ่น	3.69	.711	มาก
4. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของประชาชน	3.52	.784	มาก
รวม	3.63	.592	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}$ = 3.63) โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมประชาชนให้เกิดพลังการพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{x}$ = 3.69) มากที่สุด รองลงมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรวมตัวของประชาชน ($\bar{x}$ = 3.68) ถัดมาผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำเพื่อการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x}$ = 3.65) และผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ($\bar{x}$ = 3.52)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการเป็นผู้ประสานการพัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับของท้องถิ่น	3.45	.806	มาก
2. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการดำเนินโครงการพัฒนาของหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย	3.35	.860	ปานกลาง
3. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการจัดการการร่วมมือกันอย่างจริงจังของประชาชน	3.64	.772	มาก
4. ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปได้ด้วยดี	3.42	.848	มาก
รวม	3.46	.694	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}$ = 3.46) โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการจัดการการร่วมมือกันอย่างจริงจังของประชาชน ($\bar{x}$ = 3.64) มากที่สุด รองลงมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการเป็นผู้ประสานการพัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับของท้องถิ่น ($\bar{x}$ = 3.45) ถัดมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือจัดซื้อจัดจ้างต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปได้ด้วยดี ($\bar{x}$ = 3.42) และผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการดำเนินโครงการพัฒนาของหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ($\bar{x}$ = 3.35)

4.3 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
1. ท้องถิ่นมีการเชิญตัวแทนองค์กรของท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาร่วมให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ	3.54	.723	มาก
2. ท้องถิ่นมีการรับฟังความคิดเห็นขององค์กรของท่าน โดยองค์กรของท่านมักทำหน้าที่ให้ข้อมูลและนำเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น	3.44	.722	มาก
3. องค์กรของท่านมีโอกาสนในการจุดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตนเห็นว่าสำคัญ	3.78	.666	มาก
4. องค์กรของท่านมีโอกาสนในการให้ข้อคิดเห็นและนำเสนอข้อมูลต่างๆ จากมุมมองและจุดยืนของตน	3.51	.712	มาก
5. องค์กรของท่านมีโอกาสนในการทำงานใกล้ชิดกับท้องถิ่น	3.92	.702	มาก
6. องค์กรของท่านมีโอกาสนในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ผ่านการมอบอำนาจการตัดสินใจจากท้องถิ่น	3.68	.776	มาก
7. ท้องถิ่นทำหน้าที่ด้านการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจขององค์กรของท่าน	3.99	.681	มาก
8. ท้องถิ่นมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือข้อโต้แย้งต่างๆ กับองค์กรของท่านและนำไปสู่การตัดสินใจ	3.75	.803	มาก
รวม	3.70	.485	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.70$) เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ

ท้องถิ่นทำหน้าที่ด้านการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจขององค์กรของท่าน ($\bar{x}=3.99$) มากที่สุด รองลงมา องค์กรของท่านมีโอกาสในการทำงานใกล้ชิดกับท้องถิ่น ($\bar{x}=3.92$) และ องค์กรของท่านมีโอกาสในการจุดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตนเห็นว่าสำคัญ ($\bar{x}=3.78$)

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการทดสอบที แบบกลุ่มอิสระ (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ

เพศ	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น				
	N	$\bar{x}$	SD	t	Sig
ชาย	39	3.74	.454	0.618	0.538
หญิง	72	3.68	.503		

*Sig< 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านเพศ ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 4.10 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ

อายุ	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น			
	$\bar{X}$	SD	F	Sig
ต่ำกว่า 30 ปี	3.88	.401	3.354	0.022*
30 – 40 ปี	3.89	.520		
40– 50 ปี	3.59	.469		
51 ปี ขึ้นไป	3.89	.419		

*Sig< 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านอายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 05 แสดงว่าแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงทำการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่แบบ LSD

ตารางที่ 4.11 แสดงการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่แบบ LSD ด้านอายุ

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	40– 50 ปี	51 ปี ขึ้นไป
ต่ำกว่า 30 ปี	-			
30 – 40 ปี	-.011	-		
40– 50 ปี	.290	.301*	-	
51 ปี ขึ้นไป	-.003	.0081	-.293	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 40– 50 ปี มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 30 – 40 ปี

ตารางที่ 4.12 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น			
	$\bar{X}$	SD	F	Sig
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.79	.485	.235	.872
ปริญญาตรี	3.70	.499		
ปริญญาโท	3.68	.466		
สูงกว่าปริญญาโท	3.55	.420		

*Sig< 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 4.13 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามลักษณะธุรกิจ

ลักษณะธุรกิจ	การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น			
	$\bar{X}$	SD	F	Sig
ธุรกิจบริการ	3.68	.607	.663	.518
ธุรกิจการผลิต	3.74	.440		
ธุรกิจจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์	3.62	3501		

*Sig< 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านลักษณะธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์เพียร์สัน (pearson's correlation coefficient) และการวิเคราะห์ความถดถอยแบบเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ได้ผลดังนี้

สมมติฐานที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี

Variable	mean	S.D.	X ₁	X ₂	X ₃	Y
1. บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ (X ₁)	3.71	.534	1	.564** (.000)	.523** (.000)	.615** (.000)
2. บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง (X ₂)	3.63	.592		1	.457** (.000)	.632** (.000)
3. บทบาทในฐานะผู้ประสานงาน (X ₃)	3.46	.694			1	.674** (.000)
4. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน (Y)	3.70	.485				1

ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี (Pearson's Correlation เท่ากับ .615**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี (pearson's correlation เท่ากับ .632**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นผู้ประสานงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี (pearson's correlation เท่ากับ .674**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.15 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		Sig	Tolerance	VIF
	b	Std.Err	Beta	t			
Constant	1.007	.221		4.555	.000		
1. บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ (X ₁)	.198	.071	.218	2.799	.006*	.593	1.686
2. บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง (X ₂)	.263	.061	.320	4.292	.000*	.646	1.549
3. บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน (X ₃)	.289	.051	.413	5.705	.000*	.687	1.455
R = 0.784 R ² = 0.615 AR ² = 0.604 Std. Error = .30579 F= 56.925 p = 0.000*							

*Sig< 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Multiple Linear Regression พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.784 หมายความว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ ในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี ในระดับมาก

ค่าสัมประสิทธิ์ (R^2) เท่ากับ 0.615 หมายความว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะผู้ให้ความรู้ ในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และในฐานะเป็นผู้ประสานงาน กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี สามารถอธิบายความผันแปร คิดเป็นร้อยละ 61.5

ค่าการประมาณความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error of the Estimate) การประมาณค่าการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี มีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.30579

ค่าสัมประสิทธิ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะผู้ให้ความรู้ ในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดย บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี มากที่สุด รองลงมา คือ บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้

นอกจากนี้ค่า VIF ที่สูงที่สุดที่ได้จากการวิเคราะห์ คือบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ มีค่าเท่ากับ 1.686 และค่า Tolerance ที่มีค่าน้อยที่สุด คือ บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ มีค่าเท่ากับ 0.953

ดังนั้นผลการวิเคราะห์บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้

สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนดิบ คือ

$$Y = 1.007 + 0.198 (X_1) + 0.263 (X_2) + 0.289 (X_3)$$

สมการถดถอยที่คำนวณโดยใช้คะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = 0.218 (X_1) + 0.320 (X_2) + 0.413 (X_3)$$

จากสมการเชิงเส้นตรงดังกล่าว จะเห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ (X_1) เท่ากับ 0.218 บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง (X_2) เท่ากับ 0.320 และบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน (X_3) เท่ากับ 0.413 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก ถือว่ามีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.16 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	สถิติที่ใช้ทดสอบ	ค่านัยสำคัญ	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล			
เพศ	t-test	0.382	ปฏิเสธ
อายุ	F-test	0.022*	ยอมรับ
ระดับการศึกษา	F-test	0.872	ปฏิเสธ
ลักษณะธุรกิจ	F-test	0.448	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี			
บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้	MRA	0.006*	ยอมรับ
บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง	MRA	0.000*	ยอมรับ
บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน	MRA	0.000*	ยอมรับ

*Sig< 0.05

4.5 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์ตัวแทนภาคเอกชนจำนวน 10 คนถึง 4.5 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1) บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนใหญ่เคยร่วมงานกับ กำนันสวาท เจริญสุข ในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น และมีส่วนหนึ่งเคยร่วมงานกับ นายอำเภอ/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และกำนันผู้ใหญ่บ้าน นอกจากนี้อีกส่วนหนึ่งระบุว่าไม่เคยร่วมงานกับ บุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงการยังไม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

2) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า การได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นของภาคเอกชนนั้น ส่วนใหญ่จะได้รับในรูปแบบของข่าวประชาสัมพันธ์ / วิทยุกระจายเสียงหมู่บ้าน หรือผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ ช่องทางโซเชียล และการบอกต่อจากเพื่อนๆ อย่างไรก็ตามยังมีส่วนหนึ่งที่ไม่เคยได้รับข่าวสารใดๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนใหญ่ยินดีให้ความช่วยเหลือชุมชน ทั้งการสนับสนุนแรง การ สนับสนุนเงินทุน การเป็นจิตอาสา โดยมีการจัดทีมงานเพื่อสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรม และมีการนำเสนอเข้าโครงการของบริษัทและนำไปพัฒนาชุมชน ทั้งนี้กลุ่มที่ไม่เคยได้รับการร้องขอในการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุว่า หากได้รับการร้องขอมีความยินดีจะช่วยในให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมและเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ

4) โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็นโครงการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ภาคเอกชนเคยเข้าร่วม โครงการ การศึกษา/โรงเรียนในชุมชน โครงการรดน้ำคำหัวหน้าผู้สูงอายุ โครงการจิตอาสา/กิจกรรมวันเด็ก โครงการเพื่อน้องอิมท้องพร้อมโภชนาการ/โครงการจิตอาสาเพื่อชุมชน โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ โครงการชวนน้องรักสิ่งแวดล้อม และโครงการปลูกผักเพื่อใช้ในการประกอบอาหารกลางวันให้กับเด็กในโรงเรียน

5) ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังมีบกพร่องในเรื่องใดบ้าง

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ข้อดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เป็นองค์กรที่ยังไม่ใหญ่โตยังสามารถเข้าถึงได้และยังเป็นองค์กรที่สามารถช่วยเหลือชาวบ้าน ได้ดี ซึ่งมีการลงพื้นที่จริงและทุ่มเทแรงกายแรงใจทำให้ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีเมื่อมีการร้องขอ ส่วนข้อบกพร่องคือ ยังไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ เพิกเฉยต่อสังคม ยังมีการเอื้อผลประโยชน์แก่พวกพ้องทำให้การพัฒนาเข้าไม่ถึงประชาชนอย่างแท้จริง และมีความบกพร่องในเรื่องการประชาสัมพันธ์กับชุมชน

6) อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ส่วนหนึ่งพบอุปสรรคในส่วนของขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานราชการที่ล่าช้า อุปสรรคไม่เพียงพอ/งบประมาณไม่เพียงพอช่วยเหลือ และสภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว

7) ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่นนั้นทุกคนในชุมชนควรมีส่วนร่วมในการร่วมรับผิดชอบเพราะปัญหาภายในชุมชนที่เกิดขึ้นก็มาจากคนในชุมชนดังนั้นเมื่อมีปัญหาทุกคนในชุมชนก็ต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ อย่างไรก็ตามยังมีส่วนหนึ่งมองเห็นว่าควรเป็นความรับผิดชอบของผู้นำชุมชนทุกภาคส่วนเป็นหลัก

8) ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอ โครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ควรมีการ โครงการสร้างอาชีพให้ผู้ยากไร้บุคคลมีรายได้น้อย เพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถพึ่งตนเองได้ไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากภาครัฐจะทำให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและทุกคนในชุมชนจะมีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาโครงการเพื่อเด็กและสตรี โครงการปลอดอาชญากรรมในชุมชน โครงการถนนสีเขียว โครงการถนนไฟส่องสว่าง และเพิ่มเกาะกลางถนน เพื่อลดอุบัติเหตุ

9) ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และจะมีวิธีขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า จากโครงการข้างต้นที่นำเสนอไปจะสำเร็จได้นั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น ทั้งนี้โครงการจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสองฝ่ายที่ต้องมาช่วยกันวางแผนในการหาแนวทางขับเคลื่อนโครงการเพื่อที่โครงการจะไม่ล้มเหลวทั้งผู้นำชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยทุกหน่วยงานต้องร่วมด้วยช่วยกัน สอดส่องดูแลพี่น้องในชุมชน และสร้างชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติด

10) เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการทำงานอย่างไร

จากผลการสัมภาษณ์พบว่า ควรมีการใช้สื่อนำเสนอผลงานที่ผ่านมาและประชาสัมพันธ์งานในอนาคตที่จะจัดทำ มีการสร้างเพจชุมชนในท้องถิ่น เพื่อกระจายข่าวสารต่างๆ และสื่อให้เห็นชุมชนที่สวยงาม ความสงบ และเป็นชุมชนเข้มแข็ง และเพื่อให้เกิดการแชร์และบอกต่อในสังคมออนไลน์

สรุปได้ว่า การร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นของภาคเอกชนนั้นส่วนหนึ่งเคยร่วมงานกับ นายอำเภอ/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่อย่างไรก็ตามยังมีอีกส่วนหนึ่งระบุว่าไม่เคยร่วมงานกับ บุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงการยังไม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี สำหรับการได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นของภาคเอกชนนั้น ส่วนใหญ่จะได้รับในรูปแบบของข่าวประชาสัมพันธ์ /

วิทยุกระจายเสียงหมู่บ้าน หรือผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ ช่องทางโซเชียล และการบอกต่อจากเพื่อนๆ อย่างไรก็ตามยังมีส่วนหนึ่งที่ไม่เคยได้รับข่าวสารใดๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับวิธีการช่วยเหลือชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่ยินดีให้ความช่วยเหลือชุมชน ทั้งการสนับสนุนแรงกาย สนับสนุนเงินทุน ทั้งนี้กลุ่มที่ไม่เคยได้รับการร้องขอในการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุว่า หากได้รับการร้องขอมีความยินดีจะช่วยในให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมและเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ สำหรับข้อดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรที่ยังไม่ใหญ่มากยังสามารถเข้าถึงได้และยังเป็นองค์กรที่สามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้ดี ส่วนข้อบกพร่องคือ ยังไม่ผู้นำที่ดี เพิกเฉยต่อสังคม ยังมีการเอื้อผลประโยชน์แก่พวกพ้องทำให้การพัฒนาเข้าไม่ถึงประชาชนอย่างแท้จริง และมีความบกพร่องในเรื่องการประชาสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งนี้การร่วมมือพัฒนาท้องถิ่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีอุปสรรคในส่วนของการดำเนินงานของหน่วยงานราชการที่ล่าช้า อุปกรณ์ไม่เพียงพอ/งบประมาณไม่เพียงพอช่วยเหลือ สำหรับผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่นนั้นทุกคนในชุมชนควรมีส่วนร่วมในการร่วมรับผิดชอบเพราะปัญหาภายในชุมชนที่เกิดขึ้นก็มาจากคนในชุมชนดังนั้นเมื่อมีปัญหาทุกคนในชุมชนก็ต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่มีความเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการ โครงการสร้างอาชีพให้ผู้ยากไร้บุคคลมีรายได้น้อยเพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถพึ่งตนเองได้ ทั้งนี้โครงการจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสองฝ่ายที่ต้องมาช่วยกันวางแผนในการหาแนวทางขับเคลื่อนโครงการเพื่อที่โครงการจะไม่ล้มเหลวทั้งผู้นำชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยทุกหน่วยงานต้องร่วมด้วยช่วยกัน และในยุคดิจิทัลควรมีการใช้สื่อนำเสนอผลงานที่ผ่านมาและประชาสัมพันธ์งานในอนาคตที่จะจัดทำเพื่อให้เกิดการแชร์ บอกต่อ และการรับรู้ที่ถูกต้องแก่ทุกคนในชุมชนต่อไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง เรื่อง บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี สามารถสรุปผลการวิจัยครั้งต่อไป ได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลของการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 111 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.9 มีอายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 64.9 การศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 73.9 และส่วนใหญ่เป็นลักษณะธุรกิจการผลิต คิดเป็นร้อยละ 54.1

5.1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}=3.71$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ ($\bar{x}=3.90$) มากที่สุด รองลงมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน ($\bar{x}=3.74$) ถัดมาผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการมีการพัฒนาอาชีพ ($\bar{x}=3.65$) และผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจถูกต้องแก่ประชาชน ($\bar{x}=3.58$)

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x}=3.63$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมประชาชนให้เกิดพลังการ

พัฒนาท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.69$) มากที่สุด รองลงมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรวมตัวของประชาชน ($\bar{x} = 3.68$) ถัดมาผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำเพื่อการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.65$) และผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ($\bar{x} = 3.52$)

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.46$) โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการจัดการการร่วมมือกันอย่างจริงจังของประชาชน ($\bar{x} = 3.64$) มากที่สุด รองลงมา ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการเป็นผู้ประสานการพัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับของท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.45$) ถัดมาผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือขัดข้องต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปได้ด้วยดี ($\bar{x} = 3.42$) และผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการดำเนินโครงการพัฒนาของหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ($\bar{x} = 3.35$)

5.1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{x} = 3.70$) เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละด้านพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับ ท้องถิ่นทำหน้าที่ด้านการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจขององค์กรของท่าน ($\bar{x} = 3.99$) มากที่สุด รองลงมา องค์กรของท่านมีโอกาสในการทำงานใกล้ชิดกับท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.92$) และองค์กรของท่านมีโอกาสในการจุดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตนเห็นว่าสำคัญ ($\bar{x} = 3.78$)

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านอายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ส่วน ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านเพศ ระดับการศึกษา และลักษณะธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

สมมติฐานที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะผู้ให้ความรู้ ในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดย บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงานประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี มากที่สุด รองลงมา คือ บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง และบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้

5.1.5 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

สรุปได้ว่า การร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นของภาคเอกชนนั้นส่วนหนึ่งเคยร่วมงานกับ นายอำเภอ/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่อย่างไรก็ตามยังมีอีกส่วนหนึ่งระบุว่าไม่เคยร่วมงานกับ บุคคลในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงการยังไม่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี สำหรับการได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นของภาคเอกชนนั้น ส่วนใหญ่จะได้รับในรูปแบบของข่าวประชาสัมพันธ์ / วิทยุกระจายเสียงหมู่บ้าน หรือผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ ช่องทางโซเชียล และการบอกต่อจากเพื่อนๆ อย่างไรก็ตามยังมีส่วนหนึ่งที่ไม่เคยได้รับข่าวสารใดๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับวิธีการช่วยเหลือชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่ยินดีให้ความช่วยเหลือชุมชน ทั้งการสนับสนุนแรงกาย สนับสนุนเงินทุน ทั้งนี้กลุ่มที่ไม่เคยได้รับการร้องขอในการพัฒนาท้องถิ่นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุว่า หากได้รับการร้องขอมีความยินดีจะช่วยให้การสนับสนุน

ตามความเหมาะสมและเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ สำหรับข้อดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เป็นองค์กรที่ยังไม่ใหญ่มากยังสามารถเข้าถึงได้และยังเป็นองค์กรที่สามารถช่วยเหลือชาวบ้านได้ดี ส่วนข้อบกพร่องคือ ยังไม่ผู้นำที่ดี เพิกเฉยต่อสังคม ยังมีการเอื้อผลประโยชน์แก่พวกพ้องทำให้การพัฒนาเข้าไม่ถึงประชาชนอย่างแท้จริง และมีความบกพร่องในเรื่องการประชาสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งนี้การร่วมมือพัฒนาท้องถิ่นกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีอุปสรรคในส่วนของขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานราชการที่ล่าช้า อุปกรณ์ไม่เพียงพอ/งบประมาณไม่เพียงพอช่วยเหลือ สำหรับผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่นนั้นทุกคนในชุมชนควรมีส่วนร่วมในการร่วมรับผิดชอบเพราะปัญหาภายในชุมชนที่เกิดขึ้นก็มาจากคนในชุมชนดังนั้นเมื่อมีปัญหาทุกคนในชุมชนก็ต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่มองเห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการโครงการสร้างอาชีพให้ผู้ยากไร้บุคคลมีรายได้น้อยเพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถพึ่งตนเองได้ ทั้งนี้โครงการจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสองฝ่ายที่ต้องมาช่วยกันวางแผนในการหาแนวทางขับเคลื่อนโครงการเพื่อที่โครงการจะไม่ล้มเหลวทั้งผู้นำชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยทุกหน่วยงานต้องร่วมด้วยช่วยกัน และในยุคดิจิทัลควรมีการใช้สื่อนำเสนอผลงานที่ผ่านมาและประชาสัมพันธ์งานในอนาคตที่จะจัดทำเพื่อให้เกิดการแชร์ บอกต่อ และการรับรู้ที่ถูกต้องแก่ทุกคนในชุมชนต่อไป

5.2 การอภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน

ผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านอายุ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน ส่วนลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านเพศ ระดับการศึกษา และลักษณะธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี ทั้งนี้เนื่องจากการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือชุมชนนั้นเป็นกระบวนการที่สมาชิกของชุมชนมีการกระทำออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกันกับองค์กรส่วนท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม และการดำเนินการร่วมกัน เพื่อประโยชน์ของชุมชนและช่วยสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อความเป็น

เจ้าของให้เกิดกับประชาชนทำให้การดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางได้และมีผลให้ประชาชนสามารถช่วยตนเองได้ในระยะยาว ซึ่งอายุของบุคคลที่ต่างกันนั้นอาจส่งผลต่ออรรถวิภาวะ หรือการตัดสินใจในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่ต่างกันนั่นเอง ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ จูติมา อุดมศรี (2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยด้านอายุ มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

สมมติฐานที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนของ อาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการบำบัด (Therapy) โดยเป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีการเชิญชวนประชาชนให้เข้ามารับรู้ รับทราบข้อมูล และให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น หรือการตอบข้อซักถาม หรือการแสดงความคิดเห็นของประชาชนอย่างจริงจังมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้นำท้องถิ่นควรมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน การให้ความสำคัญในการทำความเข้าใจถูกต้องแก่ประชาชน รวมทั้งการส่งเสริมความสัมพันธ์ในชุมชนและการพัฒนาอาชีพแก่ท้องถิ่นจึงเห็นได้ว่า บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง จึงทำให้บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิ์จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ญัฐพร ชินบุตร (2547) ที่กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมของ บุคคลที่แสดงออกตามตำแหน่งหน้าที่ทางสังคม ที่ตนดำรงอยู่ในขณะนั้นซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับสิทธิและ หน้าที่ของตำแหน่ง และยังคงเป็นไปตามความคาดหวังของตนเองและผู้อื่นที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันด้วย นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาของ มานิต วัฒนเสน (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่พบว่า

บทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมตรวจสอบ การบริหารกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนของ อาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) ขั้นตอนที่ 5 ขั้นการปลอบโยน (Placation) โดยเป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยให้ประชาชนผู้ที่เกี่ยวข้องและมีพลังในการผลักดันและดำเนินโครงการเข้ามามีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาหารือในประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาสู่การกำหนดแนวทางในการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามจะพบว่า หน่วยงานภาครัฐยังคงสงวนสิทธิ์ในการตัดสินใจไว้เป็นหน้าที่ของตน ทั้งนี้เนื่องจาก บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านบทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลังนั้นเป็นการส่งเสริมประชาชนให้เกิดพลังการพัฒนาท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะต้องผู้นำในการรวมตัวของประชาชนเพื่อการประกอบกิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาท้องถิ่น และเพื่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฌองส์ เด็งประชุม (2541) ที่กล่าวว่า บทบาท คือ พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามสถานภาพที่ปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาทเป็นพฤติกรรมที่ สังคมกำหนดและคาดหวังให้บุคคลต้องกระทำตามหน้าที่ นอกจากนี้ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาของ สิทธิธน์ชัชวารุณสรัชกณ (2559) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตุม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนของ อาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการแจ้งข้อมูลให้ทราบ (Information) โดยเป็นลักษณะการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยมีการเชิญตัวแทนที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานเข้าร่วมให้ข้อมูล และหน่วยงานภาครัฐจะเป็นผู้เลือกสรรข้อมูลที่เป็นประโยชน์ และเป็น

ตัวกลางในการประสานงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางที่เหมาะสมก่อนการตัดสินใจดำเนินงานต่อไป ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้นำท้องถิ่นควรมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการจัดการความร่วมมือกันอย่างจริงจังของประชาชนในฐานะเป็นผู้ประสานงานเพื่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับของท้องถิ่น รวมทั้งต้องมีความรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือขัดข้องต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปได้ด้วยดี และควรมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการดำเนินโครงสร้างการพัฒนาของหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ระเบียบ คำเขียน (2546) ที่กล่าวว่า บทบาทเป็นตำแหน่งหนึ่งที่ได้ถูกคาดหวังจากสังคมรอบด้าน ด้วยถ้าความคาดหวังของทุกฝ่ายไม่ตรงกันผู้ดำรงบทบาทไม่สามารถปรับให้มีความพอดีจะเกิด ปัญหาความขัดแย้งในบทบาทหรือความล้มเหลวในงาน และการแสดงบทบาทของบุคคลในตำแหน่งที่ตนต้องแสดงหรือต้องปฏิบัติประสบการณ์ของผู้ที่จะต้องแสดงบทบาท และบุคลิกภาพของผู้ที่จะต้องแสดง นอกจากนี้ ผลการศึกษาวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ ธิติพร คำแก่น (2550) ศึกษาเรื่องบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองนำอยู่ : กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครเชียงราย ที่พบว่า ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการถึง 76.67% โดยได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานในระดับที่มาก และมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนการเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การตัดสินใจและวางแผน และการติดตามและประเมินผลของประชาชนยังอยู่ในระดับที่น้อย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำมาเป็นประโยชน์ในแนวทางสำหรับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

1) ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของภาคธุรกิจด้านอายุ ที่แตกต่างกัน ส่งต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี แตกต่างกัน ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอายุของผู้ประกอบธุรกิจภาคเอกชนแต่ละช่วงอายุเป็นสำคัญ เนื่องจากคนแต่ละช่วงอายุอาจมีการรับรู้ถึงการ

เข้าไปมีส่วนร่วมของตนเองที่แตกต่างกันออกไป โดยการส่งเสริมให้ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่มีการแบ่งแยกอายุมากหรือน้อยกว่า

2) ผลการศึกษาพบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้ให้ความรู้ ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กร และให้ท้องถิ่นและองค์กรมีความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

3) ผลการศึกษาพบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรวมตัวของประชาชน ในการทำกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่นให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลังเพื่อการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดพลังในการร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

4) ผลการศึกษาพบว่า บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นผู้ประสานงาน ส่งผลต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการเป็นผู้ประสานงานในการจัดการความร่วมมือกันอย่างจริงจังของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆ และเป็นผู้นำในการรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือขัดข้องต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนาดำเนินไปได้ด้วยดี และเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรจะได้มีการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบอื่นๆ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน และมีการเปรียบเทียบระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ เพื่อหาแนวทางที่สอดคล้องในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของภาคเอกชนต่อไปในอนาคตให้มากขึ้น

2) ในการศึกษาครั้งต่อไปควนทำการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของความคาดหวังและความพึงพอใจของภาคเอกชนต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ

ภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

3) ในการศึกษาครั้งต่อไปควรรใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research) เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2549). *สถิติสำหรับงานวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2551). *การวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2546). *แนวคิดคู่มือปฏิบัติงานสภาตำบลและอบต.* กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.
- กตัญญู แก้วหานาม และ พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม. (2558). รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์*, 4(2), 82-98.
- จิตติมา อานสกุลเจริญ. (2559). ความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางที่มีต่อประชาธิปไตยไทย. *วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์*, 18(1), 59-79.
- จิตติมา อุดมศรี. (2555). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ. *Veridian E-Journal, SU*, 5(2), 220-238.
- ชูจิต ชายทวีป. (2561). การบริหารการคลังท้องถิ่นระดับเทศบาลในเขตเมืองและเขตภูมิภาค. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 7(1), 56-71.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2549). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จิตติเทพ สิทธิยศและคณะ. (2559). *แนวทางการส่งเสริมความเป็นอิสระทางการคลังด้านรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- จิตติมา อุดมศรี. (2555). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในคลองบางปลากด อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ.
- ณรงค์ เต็งประชุม. (2541). *มนุษย์กับสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฐพร ชินบุตร. (2547). *การรับรู้ในบทบาทหน้าที่และความต้องการในการพัฒนาตนเอง ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เทิดชาย ช่วยบำรุง. (2552). *บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนฐานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า.
- ธนาศิลป์ เลี้ยวทอง. (2553). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองท้องถิ่นระดับหมู่บ้าน : กรณีศึกษาอำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ธิติพร คำแก่น. (2550). *บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ : กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครเชียงราย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล วิบูลย์ศิริชัย. (2547). *การวิจัยและพัฒนาก่อสร้างแผนพัฒนาสตรี โดยการมีส่วนร่วมของกลุ่มสตรี เทศบาลตำบลท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี*. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นเรศ สงเคราะห์สุข. (2541). *จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. เชียงใหม่: สำนักงานโครงการพัฒนาที่สูง.
- บัณฑิต อ่อนดำ. (2544). *การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. เชียงใหม่ : หจก. เชียงใหม่ บี. เอส.การพิมพ์.
- ประทาน คงฤทธิศึกษาการ. (2524). *การปกครองเมืองพัทธยา*. กรุงเทพฯ: สหภาพสื่อและการพิมพ์.
- ประสิทธิ์ สิ้นชูอุทัย. (2550). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลมะกรูด อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี*. (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2543). *กระบวนการพัฒนาและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล. (2542). *มนุษย์กับสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พระครูภาวนา เจติยานุกิจ. (2560). *การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดแพร่*. *วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่*, 3(2), 43-62.
- มานิต วัฒนเสน. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารกิจการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 9(2), 90-107.
- รัชณี สีนะสนธิ. (2555). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล เจตคติต่อวิชาชีพ ค่านิยมต่อวิชาชีพกับการปฏิบัติกรพยาบาลเพื่อพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ งานผู้ป่วยในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป เขต 2*. *วารสารสภาการพยาบาล*, 15(1), 1-13.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ระเบียบ คำเขียน. (2546). *การปฏิบัติบทบาทหัวหน้าหอผู้ป่วยตามการรับรู้ของหัวหน้าหอผู้ป่วย และพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลพิจิตร*. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งเรขา วิทยายุทธกฤต และน้ำทิพย์ วิภาวิน. (2555). การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม กับงานวิจัยทางสารสนเทศศาสตร์. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว*, 5(2), 126-140.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2551). การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ: การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด. *รัฐสภาสาร*, 56(11), 81-115.
- วิโรจน์ ภูจินดา. (2527). *การพัฒนาแรงงานชาวนาไทยตามแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ*. (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สกนธ์ วรัญญูวัฒนา. (2554). *วิถีใหม่การพัฒนาารายรับท้องถิ่นไทย*. นนทบุรี : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2551). *แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550-2554*. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สิทธิชนันท์ วารุณสหรัชกณ. (2559). *การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารงานปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลลาดจินดา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรพล พุฒคำ. (2522). *บทบาทของสภาการศึกษาภาคครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันท์ธรม และสุรางค์ จันท์ธรม. (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพร์พิทยา.
- อรทัย กักผล. (2552). *คู่มือ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับนักบริหารท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.
- อโนทัย เพ็ชรคงชล. (2540). *ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นต่อกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของพื้นที่อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Arnstein, S.R. (1969). A Ladder Of Citizen Participation. *Journal of the American Planning Association*, 35(4), 216 - 224.
- Creighton, J.L. (2005). *The Public Participation Handbook: Making Better Decisions through Citizen Involvement*. San Francisco: Jossey Bass.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Cohen, J.M., & Uphoff, N.T. (1977). *Participations place in rural development: Seeking clarity through specificity*. New York: World Developments.
- Cohen, E. (1979). A Phenomenology of Tourist Experience. *Sociology*, 13, 179-201.
- John, J.C. (1957). *Outline of Local Government of The United Kingdom*. London : Sir Issac Pitman and Son, Ltd.
- Linton, Raiph. (1936). *The Study of man*. New York : D.Apleton Century.
- International Association for Public Participation. (2009). IAP2 Spectrum of Public Participation. Retrieved from <http://www.iap2.org/associations/4748/files/spectrum.pdf>.
- Robson, W.A. (1953). *Local Governmen in Encyclopedia of Social Science*. New York: The Macmillan.
- World Health Organization. (1978). *Primary Health Care Report of the International Conference on Primary Health Care, Alma-Ata, USSR, 6-12 September 1978*. Geneva: World Health Organization.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

แบบสอบถาม

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนา
ท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตำบลท่าตูม อำเภอศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ทางผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยที่ข้อมูลทั้งหมดของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้

นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรังสิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data)

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ

1) ต่ำกว่า 30 ปี

2) 30 – 40 ปี

3) 40– 50 ปี

4) 51 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

2) ปริญญาตรี

3) ปริญญาโท

4) สูงกว่าปริญญาโท

4. ลักษณะธุรกิจ

1) ธุรกิจบริการ

2) ธุรกิจการผลิต

3) ธุรกิจจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

4) อื่นๆ.....

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เพียงช่องเดียวโดยมีความหมายหรือข้อบ่งชี้ในการเลือกดังนี้

5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. บทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้					
1.1 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจถูกต้องแก่ประชาชน					
1.2 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชน					
1.3 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการมีการพัฒนาอาชีพ					
1.4 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ					
2. บทบาทในฐานะผู้นำที่ทำให้เกิดพลัง					
2.1 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรวมตัวของประชาชน					
2.2 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำเพื่อการประกอบกิจกรรมต่างๆ ของท้องถิ่น					
2.3 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมประชาชนให้เกิดพลังการพัฒนาท้องถิ่น					
2.4 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน					
3. บทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงาน					
3.1 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการเป็นผู้ประสานการ					

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
พัฒนาในด้านต่างๆ ทุกระดับของท้องถิ่น					
3.2 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการดำเนิน โครงการพัฒนาของหมู่บ้าน เป็นไปด้วยความเรียบร้อย					
3.3 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการจัดการการร่วมกันอย่างจริงจังของประชาชน					
3.4 ผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นผู้นำในการรับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดข้องต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้การพัฒนา ดำเนินไปได้ด้วยดี					

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียวโดยมีความหมายหรือข้อบ่งชี้ในการเลือกดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นที่ท่าน เห็นด้วยน้อยที่สุด

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. ท้องถิ่นมีการเชิญตัวแทนองค์กรของท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มาร่วมให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ					
2. ท้องถิ่นมีการรับฟังความคิดเห็นขององค์กรของท่าน โดยองค์กรของท่านมักทำหน้าที่ให้ข้อมูลและนำเสนอข้อคิดเห็นต่างๆ ตาม ความต้องการของท้องถิ่น					
3. องค์กรของท่านมีโอกาสในการจุดประเด็นเกี่ยวกับเรื่องราวที่ตน เห็นว่าสำคัญ					
4. องค์กรของท่านมีโอกาสในการให้ข้อคิดเห็นและนำเสนอข้อมูล					

การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ต่างๆ จากมุมมองและจุดยืนของตน					
5. องค์กรของท่านมีโอกาสในการทำงานใกล้ชิดกับท้องถิ่น					
6. องค์กรของท่านมีโอกาสในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ผ่านการมอบอำนาจการตัดสินใจจากท้องถิ่น					
7. ท้องถิ่นทำหน้าที่ด้านการสนับสนุนข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจขององค์กรของท่าน					
8. ท้องถิ่นมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือข้อโต้แย้งต่างๆ กับองค์กรของท่านและนำไปสู่การตัดสินใจ					

ส่วนที่ 4 แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการพัฒนาท้องถิ่น

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

.....

.....

.....

.....

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

---

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จต่อท้องถิ่น

---

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังคงพร่องในเรื่องใดบ้าง

---

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น

---

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น

.....

.....

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น

.....

.....

.....

.....

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และจะมีวิธีขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการทำงานอย่างไร

.....

.....

.....

.....

** ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลา ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ **

ภาคผนวก ข

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยรังสิต Rangsit University

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

ผู้ใหญ่ นิคม น้อยเสน

กำนัน สวาท เจริญสุข

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

ข่าวประชาสัมพันธ์ / วิทยุกระจายเสียงหมู่บ้าน / แอปพลิเคชันไลน์

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น
สนับสนุนร่างกาย / ระดมเงินทุน

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็นโครงการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

การศึกษา/โรงเรียนในชุมชน

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังคงพร่องในเรื่องใดบ้าง

เรื่องถนน / การจราจรติดขัด

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น
ยังไม่พบ

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ผู้นำชุมชนทุกภาคส่วน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอ โครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
เพิ่มเกาะกลางถนน เพื่อลดอุบัติเหตุ

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และจะมีวิธีขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

เสนอโครงการเพื่อของบประมาณ

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการทำงานอย่างไร

ใช้สื่อนำเสนอผลงานที่ผ่านมาและประชาสัมพันธ์งานในอนาคตที่จะจัดทำ

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

นายอำเภอ/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

ผู้ใหญ่บ้าน

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

ร่างกาย/ระดมทุน

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็นโครงการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

ไม่มี

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังบกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ความล่าช้า/อุปกรณ์ไม่ทันสมัย

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น
หน่วยงานราชการล่าช้า

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ผู้ใหญ่บ้าน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
สร้างงาน/สร้างอาชีพในชุมชน

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีวิธี
ขับเคลื่อนโครงการอย่างไร
ผู้นำชุมชน

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการ
ทำงานอย่างไร

สร้างเพจชุมชนในท้องถิ่น เพื่อกระจายข่าวสารต่างๆ
ใช้สื่อเฟสบุ๊คเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการ
พัฒนาส่วนท้องถิ่น

กำนันสว่าง เจริญสุข เป็นผู้นำท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญในทุกๆกิจกรรมภายใน
ท้องถิ่นให้การสนับสนุนและเข้าร่วมในทุกๆกิจกรรม

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่าน
ช่องทางใดบ้าง

ประชาสัมพันธ์ทางช่องทางโซเชียลและการบอกต่อจากเพื่อนๆ

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น
ให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมและเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็น โครงการการที่ประสบผลสำเร็จต่อ
ท้องถิ่น

โครงการรดน้ำคำหัวผู้สูงอายุ

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยัง
บกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ข้อดีเป็นองค์กรที่ยังไม่ใหญ่มากยังสามารถเข้าถึงได้และยังเป็นองค์กรที่สามารถ
ช่วยเหลือชาวบ้าน ได้ดีและใกล้ชิดข้อบกพร่องยังทำงานกันแบบแห้งชามน้ำชามยังมีพรรคพวก

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น
ทำงานล่าช้า

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ทุกคนในชุมชนเพราะปัญหาภายในชุมชนที่เกิดขึ้นก็มาจากคนในชุมชนดังนั้นเมื่อ
มีปัญหาทุกคนในชุมชนก็ต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
โครงการสร้างอาชีพให้ผู้ยากไร้บุคคลมีรายได้น้อยเพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถ
พึ่งตนเองได้ไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากภาครัฐจะทำให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและทุกคนในชุมชน
จะมีคุณภาพชีวิตที่ดี

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีวิธี
ขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

จากโครงการข้างต้นที่นำเสนอไปจะสำเร็จได้นั้นจะต้องได้รับการสนับสนุนจาก
องค์กรท้องถิ่น โดยการนำวิทยากรมาให้ความรู้และความสมัครใจของผู้เข้าร่วมโครงการว่าต้องการ
ประกอบอาชีพอะไรทั้งนี้โครงการจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสองฝ่ายที่ต้องมาช่วยกัน
วางแผนในการหาแนวทางขับเคลื่อนโครงการเพื่อที่โครงการจะไม่ล้มเหลว

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการทำงานอย่างไร

ใช้สื่อในทางที่ถูกต้องใช้ประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสังคมออนไลน์เชิญชวนเข้าร่วมโครงการกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

กำนันสวาท เจริญสุข

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

วิทยุกระจายเสียงหมู่บ้าน

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น จัดทีมงานเพื่อสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรม สนับสนุนทุนตามความเหมาะสม

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็น โครงการการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

โครงการจิตอาสา/กิจกรรมวันเด็ก

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังบกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ข้อดีคือพัฒนาชุมชน ข้อเสียยังมีผู้นำบางส่วนเช่นอบต.ที่ยังไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ เพิกเฉยต่อสังคม

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น

สภาพอากาศที่ร้อนอบอ้าว เมื่อลงพื้นที่ช่วยเหลือ

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ควรมีความรับผิดชอบร่วมกันทุกภาคส่วน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
โครงการจัดหางานให้ชุมชน ฝึกวิชาชีพให้คนไร้อาชีพ

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีวิธี
ขับเคลื่อน โครงการอย่างไร

เกิดจากผู้นำชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการ
ทำงานอย่างไร

ใช้สื่อเฟสบุ๊คเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการ
พัฒนาส่วนท้องถิ่น

ไม่เคย

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่าน
ช่องทางใดบ้าง

-

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น
หากได้รับการขอความร่วมมือร่วมแรง ถ้าไปได้ก็จะไป

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็น โครงการการที่ประสบผลสำเร็จต่อ
ท้องถิ่น

ไม่เคยมีโครงการ

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังมี
บกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ข้อดีคือพัฒนาชุมชน ข้อเสียยังมีผู้นำบางส่วนเช่นอบต.ที่ยังไม่เป็นผู้เป็นที่ดี เพิกเฉย
ต่อสังคม

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น

ไม่สามารถบอกได้เพราะยังไม่เห็นการทำงาน

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น

-

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอ โครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น

-

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีวิธี
ขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

-

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการ
ทำงานอย่างไร

-

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

ไม่รู้จักใคร

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

ไม่เคยได้รับข่าวสาร

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น
บริจาคเงินเพื่อการศึกษาแก่โรงเรียนในชุมชน

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็น โครงการการที่ประสบผลสำเร็จต่อ
ท้องถิ่น

ยังไม่เคยเข้าร่วม

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังมี
บกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ยังไม่แน่ใจ

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น

ยังไม่เคยไปร่วมงาน

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ผู้นำชุมชน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น

โครงการเพื่อเด็กและสตรี

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และจะมีวิธีขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

สร้างทีมงานเข้มแข็ง เพื่อขับเคลื่อนโครงการ

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการทำงานอย่างไร

ตั้งเพจในเฟสบุ๊ก เพื่อกระจายข่าวและหาแนวร่วม

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

กำนันสวาท เจริญสุข

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

วิทยุกระจายเสียงชุมชน/เฟสบุ๊ก/หนังสือราชการ

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

เงินทุน / จัดทีมช่วยเหลือและให้การสนับสนุน

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็นโครงการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

โครงการเพื่อน้องอิมท้องพร้อมโภชนาการ/โครงการจิตอาสาเพื่อชุมชน

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังบกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ดีในส่วนของกำนันผู้ใหญ่บ้านบ้าน ที่มีภารกิจที่จริงและทุ่มเทแรงกายแรงใจ ส่วนหน่วยงานอบต. ยังไม่เคยเห็นลงพื้นที่หรือมีหนังสือขอความร่วมมือ

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น
อุปสรรคไม่เพียงพอ/งบประมาณไม่เพียงพอ

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
รับผิดชอบร่วมกันทั้งหมด รัฐและเอกชน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอ โครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
โครงการปลอดอาชญากรรมในชุมชน

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีวิธี
ขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

ทุกหน่วยงานต้องร่วมด้วยช่วยกัน สอดส่องดูแลพี่น้องในชุมชน และสร้างชุมชน
เข้มแข็งปลอดยาเสพติด

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการ
ทำงานอย่างไร

ใช้สื่อไปในทางที่ถูกต้อง สื่อให้เห็นชุมชนที่สวยงาม ความสงบ และเป็นชุมชน
เข้มแข็ง

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการ
พัฒนาส่วนท้องถิ่น

กำนันสวาท เจริญสุข

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่าน
ช่องทางใดบ้าง

บอกต่อ

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น
จิตอาสา

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็น โครงการการที่ประสบสำเร็จต่อ
ท้องถิ่น

ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยัง
บกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือ/บกพร่องในเรื่องการประชาสัมพันธ์กับชุมชน

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น
ไม่มี

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ประชาชนคนในหมู่บ้าน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
โครงการถนนสีเขียว

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และจะมีวิธี
ขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

เขียนแบบสวดหรือโครงการยืนยันไปที่ผู้นำให้ผู้นำท้องถิ่น ไปเสนอเสนอต่อ

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการ
ทำงานอย่างไร

ตั้ง Pages ใน Facebook และให้คนในชุมชนแสดงความคิดเห็นได้ง่ายมากขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

กำนันสวาท เจริญสุข

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

Facebook ป้ายประชาสัมพันธ์

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

นำเสนอเข้าโครงการของบริษัทและนำไปพัฒนาชุมชนเช่นชวนน้องรักสิ่งแวดล้อม

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็น โครงการการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

โครงการชวนน้องรักสิ่งแวดล้อม

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังบกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ข้อดีได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีเมื่อมีการร้องขอ

ข้อบกพร่องการรับเรื่องพัฒนายังเข้าไม่ถึงประชาชน

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น

ต้องรอนานและตามลำดับขั้นเยอะ

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น

ผู้ใหญ่บ้าน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอ โครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น

ถนนไฟส่องสว่าง

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และจะมีวิธีขับเคลื่อนโครงการอย่างไร

แจ้งไปยัง อบต. โดยนำหนังสือ ยื่นเสนอ

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการทำงานอย่างไร

ช่วยแชร์และบอกต่อในสังคมออนไลน์

ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10

1. บุคคลท่านใดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ท่านรู้จัก และเคยทำงานร่วมกันในการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

กำนันสวาท เจริญสุข

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารข้อมูล ในการขอความร่วมมือในการพัฒนาส่วนท้องถิ่นผ่านช่องทางใดบ้าง

สื่อออนไลน์และหนังสือราชการขอความร่วมมือไปยังบริษัท

3. ท่านมีวิธีการช่วยเหลือชุมชนอย่างไรบ้าง ในการสนับสนุนการพัฒนาส่วนท้องถิ่น

ให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม

4. โครงการใดบ้างที่ท่านให้ความร่วมมือมากที่สุด และเป็นโครงการที่ประสบผลสำเร็จต่อท้องถิ่น

ปลูกผักเพื่อใช้ในการประกอบอาหารกลางวันให้กับเด็กในโรงเรียน

5. ในปัจจุบันท่านคิดว่าการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีในเรื่องใด และยังบกพร่องในเรื่องใดบ้าง

ข้อดีคือมีการทำจริงและเห็นผลจริง

ข้อบกพร่องคุณ คนบางกลุ่มที่ยังเข้าไม่ถึงการพัฒนาชุมชน

6. อุปสรรคใดที่ท่านเคยพบตอนทำงานร่วมกับชุมชนส่วนท้องถิ่น
สภาพอากาศที่ค่อนข้างร้อน

7. ท่านคิดว่าใครมีส่วนรับผิดชอบมากที่สุดเมื่อเกิดปัญหาภายในชุมชนและส่วนท้องถิ่น
ควรรับผิดชอบร่วมกัน

8. ในอนาคต ท่านอยากนำเสนอโครงการใดมากที่สุด เพื่อพัฒนาส่วนท้องถิ่น
จัดอบรมและฝึกอาชีพให้กับชาชน

9. ท่านคิดว่า โครงการที่ท่านนำเสนอ จะเกิดผลประสบความสำเร็จได้อย่างไร และมีวิธี
ขับเคลื่อนโครงการอย่างไร
จะเกิดความสำเร็จได้ทุกคนต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน โดยจัดหาสถานที่วัสดุและ
อุปกรณ์ให้กับประชาชน

10. เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล มีสื่อสังคมออนไลน์มากมาย ท่านจะใช้สื่อร่วมกับการ
ทำงานอย่างไร
ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาประกอบอาชีพเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำ
กิจกรรมมากที่สุด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	อนุศรา เจริญสุข
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤษภาคม 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดปราจีนบุรี ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปริญญาโทเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิทย์และโทรทัศน, 2556 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาตรีรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, 2561
ที่อยู่ปัจจุบัน	117 ม.5 ต.ท่าชุม อ.ศรีมหาโพธิ จ.ปราจีนบุรี 25140

